

DRUSTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

Glavni tajnik J. S. K. Jednote je zopet obolel in se moral te nekaj časa podati v bolnico v Two Harbors, Minn. Iz bolnice poroča uredništvu, da se precej dobro zdravi in da upa za leto sejo glavnega odbora zopet biti pri delu v uradu. Članstvu v splošnem želi sporočiti, da bo za revizijo in letno sejo vse pravčasno pripravljeno, toda zaostalo bo nekaj korespondence; prizadeti društveni tajniki in drugi naj izvolijo vpoštevati razmere in oprostiti zakasnitve.

Društvo "Western Stars," št. 202 J. S. K. Jednote v Rock Springs, Wyo., priredi na večer 24. januarja plesno veselico v Slovenskem domu. Članstvo društev št. 18 in št. 134 JSKJ, kakor tudi ostalo slovensko občinstvo v Rock Springsu in okolici je vladno vabljen na poset veselice tega mladega angleško poslujočega društva. Vstopnina je prosta.

Konferenca delničarjev Slovenskega Narodnega Doma v Clevelandu, O., se je vršila na večer 8. in 9. januarja. Ker je bila dvorana za sledeče večere oddana, je bilo treba konferenco prekiniti; nadaljevala se bo na večer 15. januarja.

Pevsko društvo "Edinost" v Clevelandu je poslalo Slovenski Narodni Citalnici častno članarino v znesku 10 dolarjev.

Operni pevec g. Makso Adrian, angažiran od nemške operne družbe, katera bo napravila daljšo turo po Zedinjenih državah, se je konci pretečenega tedna mudil v Clevelandu. Svoj prosti čas je porabil v to, da je posetil Slovenski Narodni Dom, Slovensko Narodno Citalnico, uredništva vseh štirih tukajšnjih slovenskih listov, oba slovenska denarna zavoda in nekatera posamezna rojake v Clevelandu. Slovenska naselbina mu je ugajala in izjavil je, da jo bo na povratku zopet posetil, če mu bo le mogoče. Nemška operna družba, s katero potuje g. Adrian, bo posetila večje število ameriških mest, med temi tudi Denver, Colo., San Francisco, Cal., El Paso, Tex., in San Diego, Cal.

Znana pevca samostojnega pvskega zbora "Zarja" v Clevelandu, Mr. Louis Belle in Mr. Frank Plut, sta na povabilo Columbia gramofonske družbe odpotovala v New York, kjer bosta pela za pet plošč, oziroma deset skladb.

Letna delniška seja slovenske hranilnice "The International Savings & Loan Co." v Clevelandu, O., se je vršila na večer 12. januarja. Delničarji so izražali neomejeno lojalnost in zaupanje v to svojo solidno finančno institucijo, izrekli zaupanje direktoriju in ponovno izvolili vseh pet direktorjev, katerih termin je bil potekel. Ves direktorij je torej ostal stari, kar dokazuje, da so delničarji zadovoljni z vodstvom in upravo hranilnice.

V uredništvu Nove Dobe se je pred dnevi oglašil operni pevec g. Svetozar Banovec ki je že precej dobro okrevljal od posledic operacije, kateri se je bil moral podvreči za Božič. Stanuje pri družini R. Perdan, o katere postrežbi se je zelo lakavo izrazil.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

PREMOGOVA industrija je tudi znatno občutila splošno depresijo pretečenega leta. Do tedna, ki je končal 6. decembra, je bilo nakopanega 431,540,000 ton mehkega premoga, medtem ko je bilo leto prej v istem razdobju nakopanega 497,980,000 ton. To pomeni, da je bilo lani v Zedinjenih državah spravljeno na površje 66 milijonov ton manj mehkega premoga kot leto prej.

BREZPOSELNI delavci v drugim potrebnim v New Castle, Pa., je New Castle Mining and Clay Products Co. napravila veliko uslugo s tem, da jim je dala na razpolago premogovnik, kjer si lahko sami nakopljejo premog za zimo. Vsak moški lahko zase nakoplje 10 ton premoga; poleg tega je vsakemu dovoljeno nakopati še dve nadaljni toni premoga za tiste potrebne družine, ki nimajo mož, sposobnih za delo. Premogovnik je "strip" vrste, to je, da se premog pobira od vrha. Delavcem, ki nimajo lastnih vozil, posodijo trucke za prevoz premoga lokalni trgovci.

ZVEZNI SENAT je glasoval za predlog, ki določa 45 milijonov dolarjev za po suši prizadete farmerje; 15 milijonov od te svote naj bi se porabilo za prehrano stradalajočih farmerjev. V poslanski zbornici je reprezentant La Guardia iz New Yorka ugovarjal predlogi, češ, da se ozira le na farmerje, ne pa tudi na potrebne mestne prebivalce.

INFORMACIJE glede odnosov Zedinjenih držav napram republikam Nicaragui je zahteval zvezni senat od državnega tajnika Stimsona s sprejetjem to zadevne resolucije.

BREZPOSELNOST v Zedinjenih državah se je od meseca aprila naprej podvojila. Takrat se je računalo, da je brezposelnih dva in pol milijona, medtem ko jih zdaj razne organizacije cenijo na pet milijonov.

ZVEZNI DRŽAVNI TAJNIK Stimson je naznanil, da je bila podpisana splošna mednarodna pogodba, sestavljena pretežno poletje na konferenci v Hagu. Ta pogodba odpravlja takozvano dvojno državljanstvo in oprosta naturalizirane državljane vojaških dolžnosti v državi prejšnjega državljanstva ali podaništva. Pogodbo je podpisalo 22 držav, med temi tudi Velika Britanija, Nemčija in Francija; ni pa tega storila Italija. Jugoslavije poročilo ne omenja.

PROHIBICIJSKA, takozvana Jonesova postava, ki je določala velike kazni za male kršilce prohibicije, je bila v kongresu nekoliko omiljena. V bodoče se bo nanašala le na kršilce, ki prodajajo nad eno galono likerja in na tiste, ki so bili že prej kaznovani radi kršenja prohibicije.

IZ NEMČIJE se poroča, da se je število brezposelnih od 15. decembra do 1. januarja povečalo za 380,000. Število brezposelnih je znašalo 1. januarja 4,357,000.

ŠPANSKA diktatura se zadnje čase posebno izraža s pritiskom na časopise. Zaplembe so na dnevnem redu.

VARNOST DOMA

Včasih je veljalo pravilo, da je človek doma najbolj varen. Glasom poročila neke zavarovalne družbe pa tudi dom ni tako varen pred neugodami kot si navadno predstavljamo. Omenjeno poročilo navaja sledeče neugode, ki so se zgodile doma:

Neki zavarovalec je izgubil sprednje zobe, po katerih ga je udarilo dete s steklenico mleka. Nekdo drugi je pogoltnil želbelj, ki ga je držal v ustih, ko ga je prijatelj udaril po hrbtu. Zopet drugi je v spanju pogoltnil svoje umetne zobe.

Neki farmer si je zlomil nogo, ko je brenil prešiča.

Pri neki priliki je eksplodirala posoda z vročo vodo in je mož, ki se je hotel z njo pogreti, dobil hude opekline.

Neki mož si je zlomil roko, ko je udaril po mizi, želeč dati gotov poudarek svojim besedam. Drugemu se je razletelo stekleno umetno oko in ga obrezalo po obrazu.

Dva moža sta zahtevala odškodnino za nalomljena rebra; neugode je povzročil objem deklet.

Neki mladi mož je plesal z dekletom, katere lasna igla ga je sunila v uho in mu ranila ušesni bobenček.

Pri neki drugi priliki je domaći pes hotel odnesti iz kuhinje oskuljeno in za okusno penčko namenjeno kokoško. Mož in žena, ki sta se nahajala v kuhinji, sta istočasno planila proti psu, da mu preprečita zlobno nakano. Žena je imela v roki velik kuhinjski nož in v nastali koliziji je mož izgubil prst.

Ena najbolj čudnih nezdod v zaznamku prej omenjene zavarovalne družbe je zadel moža o priliki kopanja v domači banji. Na nekaj način ga je pri tem poslu zadel močan električni sunek, kar ga je toliko iz ravnotežja spravilo, da je padel skozi odprto okno na dvorišče.

MEHIŠKI MIKLAJŽ

V Mehiki skušajo nadomestiti mistično osebo Miklavža ali Santa Clausa z aztežkim bogom Quetzalcoatl-om. Miklavž je importiran iz tujih dežel in je morda pač primeren za potovanje po severnih krajih, nikakor pa ne spada v tropične kraje. Quetzalcoatl je izmišljeno božanstvo starih Aztekov, in Santa Claus, kakor se otrokom danes predstavlja, živi seveda samo tudi v bajki.

Mehikanci sodijo, da če je že treba otrokom natveziti neko mistično bitje, ki jim o Božiču prinese darove, naj bo to rajši domači penzionizirani bog Quetzalcoatl. Starim Aztekom, nekdanjim prebivalcem Mehike, je Quetzalcoatl predstavljal božanstvo od katerega je prihajalo vse dobro. Vpodabljali so ga kot pernatu kačo.

Lepega konkurenta je dobil Santa Claus v Mehiki!

SKUPEN IMENIK

Imena in naslovi uradnikov krajevnih društev JSKJ, ki so bili že sporočeni na glavni urad, bodo priobčeni v prihodnji izdaji Nove Dobe. Društveni tajniki prihranijo sebi čas, listu pa prostor, če v svojih dopisih ne navajajo imen in naslovov novoizvoljenih uradnikov.

SREDIŠČE SEVERNE AMERIKE

Geografično središče Severne Amerike se nahaja v Pierce countyju, North Dakota, par milj zapadno od Devils Lake,

PRISILJENSKI ZAKONI

V svojem končnem letnem poročilu je odstopil delavski tajnik James J. Davis, ki je odstopil od svojega mesta, da postane zvezni senator, sestavi pregled razvoja priseljenjske zakonodaje do sedanjega kvotnega sistema.

Priseljevanje v Združene države ni bilo do leta 1822 podvrženo nikakim regulacijam s strani zvezne vlade. Tudi potem, ko je kongres nejevoljno prevzel breme nadziranja emigracije, ni bil sprejet nikak zakon, ki bi na kak način omejeval priseljevanje, razum postav, ki prepoveduje priseljevanje orijentalnih delavcev. Šele 40 let pozneje je bil sprejet zakon omejevalnega značaja. Bil je to "contract labor law," ki je bil sprejet leta 1884 in ki je, nekoliko spremenjen, še vedno v veljavi. Ta zakon prepoveduje delodajalcem, da bi privabili inozemske delavce v to deželo s pogodbami ali obljubami, da dobi delo.

Prvi splošni priseljenjski zakon od l. 1882 je bil bistveno selektivne narave, ker je prepovedal pristupitev v to deželo nekatere vrste inozemcev, ki so se smatrali nezaželjeni (undesirable). Izvirni zakon je našteval je štiri vrste takih inozemcev, ali tedar postavljeno načelo izbirčnosti glede priseljenjencev, izvedeno na ta način, najse izključijo umno, telesno in moralno nesposobni inozemci, je obstalo psu, da mu preprečita zlobno nakano. Žena je imela v roki velik kuhinjski nož in v nastali koliziji je mož izgubil prst.

Pritok imigracije pod politiko "odprtih vrat" (open door policy) je najboljšje ilustriran po statističnih podatkih. Tekom let 1821—1830 je prihajalo letno povprečno 14,000 priseljenjencev. Tekom naslednjega desetletja je prihajalo povprečno 60,000 inozemcev vsako leto in v l. 1841—1850 že 171,000 na leto, ko je začelo veliko priseljevanje iz Irske in Nemčije. Nadaljni porastek imigracije tekoma naslednjih dveh desetletij je izviral v glavnem iz istih dveh dežel. Tekom civilne vojne je priseljevanje nekoliko padlo in porastek v dobi 1871—1880 je bil neznamenit, brzokone radi vseobče depresije, ki je vladala v onih letih.

V desetletju 1881—1890 je povprečna letna imigracija presegla pol milijona priseljenjencev. Tekom teh desetih let je prišlo 1,450,000 priseljenjencev iz Nemčije, 655,000 iz Irške, 645,000 iz Anglije in več kot 300,000 iz Italije. Število priseljenih Italijanov v tem desetletju je bilo štirikrat večje kot v prejšnjem desetletju. To je bil vrhunec imigracije iz Anglije in Nemčije in tudi iz skandinavskih dežel. Skupna imigracija iz Danske, Norveške in Švedske tekoma desetih let, 1881—1890, je znašala več kot 356,000.

Po letu 1890 je število priseljenjencev iz britanskih otokov. Nemčije in Skandinavije začelo stalno padati. Na drugi strani pa je začel jako velik porast imigracije iz Italije, Avstro-Ogrske, Rusije, Grške in drugih dežel v južni in vzhodni Evropi. Priseljevanje iz teh dežel je bilo popolnoma neznamno pred letom 1880. V dobi od leta 1881 do 1920 je bilo pripuščenih 3,988,000 priseljenjencev iz Avstro-Ogrske, 4,115,000 iz Italije, 3,237,000 iz Rusije in 370,000 iz Grške.

(Dolje na 2. strani).

SPALNI VOZOV

Na ameriških železnica se mnogo rabijo spalnimi vozovi, znani pod imenom "Pullman cars." Vzrok tej veliki rabi spalnih železniških vozov bo v glavnem v velikih razdaljah. Štiri ali pet dni vožnje od Atlantika do Pacifika je težko vzdržati brez spalnega voza. Pa tudi za krajše razdalje nudi spalni voz potniku velike udobnosti. Zvečer zleze v spalni voz, zaspi udobno kakor v hotelu, in ko se zjutraj prebudi, je na mestu, kamor je namenjen. Strežnik zjutraj potnika pravočasno pokliče, da ima čas se umiti, obrihati in obleči, nakar stopi iz vlaka kot da pride iz hotela in je sposoben za dnevne opravke, bili kakršnikoli. Med večjimi mesti je vožnja v spalnih vozovih tako urejena, da se voz s potniki namenjenimi v gotovo mesto, odklopi od vlaka in zapelje na stranski tir, ako je še ponoči ali zgodaj zjutraj, da se potniki lahko naspijo.

Listek za spalni voz se mora nabaviti poleg običajnega železniškega voznega listka. Pullman družba je nedavno izdala neko statistiko, ki dokazuje, da se na železnica v Zedinjenih državah porabi 80,000 listkov za spalne vozove vsak dan. Listek za spalni voz obstoja iz treh delov. Prvi del obdrži agent, ki listek proda potniku; ta del listka je odposlan družbi s periodičnim agentovim reportom. Drugi del listka si obdrži spretnostni inozemci, je ostalo psu, da mu preprečita zlobno nakano. Žena je imela v roki velik kuhinjski nož in v nastali koliziji je mož izgubil prst.

Na leto se v Zedinjenih državah porabi okrog 29 milijonov listkov za spalne vozove. Ako bi te listke enega poleg drugega položili v ravni črti, segala bi ta "spalna proga" od Chicaga do Bostona in od tam še par milj v morje.

PROTI DAVICI

Načelnik šolske zdravstvene službe v Clevelandu, dr. Salisbury, nas naproša objaviti sledeče:

Clevelandski zdravstveni oddelek je na razpolago s prosto protekcijo proti davici (diphtheria) za vse otroke prvega razreda katoliških in luteranskih šol. V tednu med 12. in 19. januarjem bo dobil vsak otrok teh šol vprašalno polo, da jo ponese domov. Predno more zdravnik zdravstvene divizije cepiti otroka v protekcijo proti davici, je potrebno, da stariši ali varuhi otroka podpisajo omenjeno polo. Cepljenje ne povzroča bolečin, in 95% otrok, ki so dobili po štiri doze obrambnega sredstva proti davici, je zavarovanih proti isti za vse življenje. Gotovo je dolžnost vseh očetov in mater, da se poslužujejo te ponudbe in zavarujejo življenje njihovih otrok proti davici.

Californija najvišja in najnižja

Najvišja in najnižja točka v Zedinjenih državah se nahajata v Californiji, in sicer samo 86 milj narazen, dasi je država dolga okrog tisoč milj. Neka točka v takozvani Mrtvi Dolini (Death Valley) se nahaja 276 čevljev nižje kot morska površina. Mount Whitney, tudi v Californiji, se pa vzdiga 14,496 čevljev nad morsk gladino ter je najvišja gora v Zedinjenih državah.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

V idiličnem gradiču Okroglem nad Kranjem je dne 21. decembra obhajal 91-letnico svojega rojstva monsignor Tomo Župan, odlični bivši prvomestnik slovenske šolske družbe sv. Cirila in Metoda. Najdobra usoda nakloni še mnogo let vrlom narodnjaku!

Dne 1. januarja je v Jugoslaviji stopil v veljavo zakon o davku na samsce.

Zakon o davku za samsce določa, da morajo plačati tako zvezni samski davek vsak davec, star nad 30 let, vsak ločenec in vdovec, če stalno stanuje v mestih ali krajih s sedežem sreskega poglavarstva in je tam zadolžen za davki. Vdovec plačajo ta davek, če so brez zakonskih otrok, ločenci pa samo tedaj, če je zakon sodno ločen in če nimajo zakonske dece odnosno niso obsojeni za vzdrževanje žene in otrok. Davčna obveznost pričinja s 1. januarjem onega leta, v katerem izpolni obvezanec 30. leto starosti in preneha z izpolnjenim 60. letom starosti ali pa če se med tem oženi. Davka na samsce so oproščeni samo duhovniki, ki jim cerkveni predpisi prepovedujejo ženitev nadalje oni, ki zaradi cerkvenih ovir ne morejo stopiti v zakon, aktivni vojaki, podoficirji in nižji oficirji, obsojenci za dobo kazni, nadalje tuji in osebe, ki po državljanškem zakonu niso sposobne, da bi same upravljale svojo imovino ter končno popolni invalidi. Plačevanja davka so oproščene tudi osebe, ki so v službenem odnosu (delavci in nameščenci), če njihovi dohodki ne znašajo več kot 2,500 Din.

Davek za samsce se odmeri na osnovi zemljiškega davka (dopolnilnega davka zemljarine) hišnega davka rentnega davka in pridobnine. Odmerja se obcnem z davčnim razporedom ter iznaša:

Samci od 30. do 35 leta 50%; od 35. do 40. leta 40%; od 40. do 50. leta 25%; od 50. do 60. leta 10% odnosnega davka.

Osebe, ki imajo kakršnekoli dohodke od tujcev in slično, plačajo od tega še poseben samski davek po starosti v iznosu 5 do 1%. Samci, ki so v službenih odnosih (nameščenci, delavci), plačajo na ime tega davka po letih starosti 50, 40, 25, in 10% od davka.

Občine morajo odslej poleg običajnih rubrik splošnega popisa davčnega obveznika navesti tudi, ali je samsce, vdovec, ločen in točno starost. Za točno izpolnjevanje teh predpisov so odgovorni občinski organi po zakonu o neposrednih davkih. Obvezniki sami so dolžni prijaviti vsako izpremembo davčnemu uradu. Osebe, ki plačujejo uslužbeniški davek, plačujejo samski davek obenem s tem davkom in so posledajalci odgovorni za točno plačilo. Proti domeri tega davka je dopustna pritožba po obstoječih davčnih predpisih.

Rodbine z devetimi otroci so oproščene državnih davkov in doklad. Plačevanja neposrednih davkov in vseh doklad, ki se odmerjajo na podlagi tega davka, se oproščajo osebe, ki imajo 9 ali več živčih otrok in osebe, ki so imele vsaj nekaj časa 10 živih otrok. Oprostitev velja od 1. januarja 1931. dalje, odnosno od 1. januarja prihodnjega leta, v katerem je bil rojen deveti odnosno deseti otrok. Pravico do te oprostitve mora uveljaviti (Dolje na 2. strani).

VSAK PO SVOJE

Nedavno so časopisi objavili vest, da je diktator Mussolini Italijanom prepovedal jesti makarone. Če to ne bo povzročilo revolucije v Italiji, potem ne vem kaj bi jo moglo.

S prepovedjo makaronov je Musso vzel svojim dragim rojakom zadnje veselje in tolažbo v življenju. Ako se zdaj ne postavijo po robu, bodo vsemu svetu pokazali, da so mežve.

Edini drugi izhod imajo Lah iz mučne situacije potom makaronskega butlegarstva, če se jih dobri vzgledi kaj primejo, bodo Italijani rešili makaronso prohibicijo na podoben način kot mi rešujemo alkoholno.

Iz Jugoslavije smo zadnje čase izvedeli kar dve slabi novice. Najprej se je raznesla vest, da bodo bivši jugoslovanski podaniki, ki so si izposlovali ameriško državljanstvo, morali prisesti zvestobo kralju in služiti v jugoslovanski armadi, če pridejo tja.

Drugo poročilo pa navaja zakon, ki določa, da bodo v Jugoslaviji morali vsi fantje, vdovci in slammati vdovci med 30. in 60. letom plačevati poseben davek.

Vsak moški od 20. leta naprej, ko se začne vojaška obveznost, pa do šestdesetega leta, bo moral neprestano biti v jarmu, enem ali drugem.

Kako bodo te vesti vplivale na nameravane izlete ameriških Slovencev v stari kraj, je za enkrat težko reči.

Naš predsednik Hoover je za svoj rojstni dan dobil od jugoslovanskega kralja čestitko, za katero se je vladno zahvalil. K rojstnemu dnevu jugoslovanskega kralja je Hoover tudi brzojavno čestital, za kar se je kralj zahvalil. Pri neki prejšnji priliki se je dal predsednik celo skupno fotografirati z jugoslovanskim poslanikom. Pa nazorih gotovih "ekspertov" je predsednik kot prvi državljani te republike zakrivil strahovito neaktičnost, če ne celo veleizjaje. Gorje Hooverju, če stoprocentni fantje v Chicagu to zvedo!

Če hočemo biti pošteni, moramo priznati, da nobeno mesto ni prispevalo toliko k miru na svetu kot Reno, Nevada.

V Pennsylvaniji je preklinjanje po državni postavi kaznivo. Kazen za vsako besedo znaša 65 centov. Kak Slovenec si morda lahko zniža kazni s tem, da zveže dve besedi v eno, na primer "mišiduš" ali kaj podobnega.

Stvar prav grdega imena izpremeniti v "vrt" je zelo razveseljiv pojav sodobne evolucije. Žalostno pa je, če ta "vrt" producira tako malo lastnega cvetja, da morajo peti škjarje po tujih vrtovih, katerih imena se pozabi povedati.

V neki tovarni mila v Bostonu so uslužbencem prepovedali rabiti tobak. Takoj preko ceste stoji tabočna tovarna, katere vodstvo je baje zato prepovedalo svojim delavcem umivanje. Te novice pa nikakor ne povejete vašim malim fantcem, sicer bodo vsi hoteli dobiti delo v omenjeni tobačni tovarni.

Vrtni evolucionist v vetrovnem mestu se naj le še poslužuje moje malenkosti, ako ga zabava (Dolje na 2. strani).

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. VII.

83

NO. 2

Društvenim uradnikom in dopisnikom

Začetkom leta so pri mnogih krajevnih društvih J. S. K. Jednote zavzeli svoja mesta novi uradniki, in s tem se želi urednik-upravnik tem potom nekoliko pogovoriti. Čim več medsebojnega razumevanja bo, tem lažje in točnejše bo poslovanje na obeh straneh.

Društveni uradniki pošiljajo uredništvu največ dopisov. Tako je bilo dozdaj in najbrže ostane tudi v bodoče. Kljub temu, da je treba večino dopisov zaradi slovnice in stilizacije v uredništvu prepisati oziroma na novo spisati, je važno, da so isti razločno pisani, posebno z ozirom na lastna imena in številke.

Druga važna stran pri dopisih je, da so poslani uredništvu pravočasno, posebno če se tičejo seje ali kakšne društvene prireditve. Naše glasilo je tednik in zamuda enega dneva ali nekaj ur pomeni včas zamudo enega tedna. Kolikokrat romajo v arhiv dopisi, označeni z besedo "prepozno", ker so došli v uredništvo, ko je bila izdaja Nove Dobe za isti teden že v tisku, za prihodnji teden pa bi bili brez pomena! List se začne tiskati vsako sredo jutraj, forme pa se zaključijo že v torko popoldne. Priobčeni morejo torej biti v najboljšem slučaju le tisti dopisi, ki dospejo v uredništvo v torko popoldne. Vse kar pride pozneje, mora čakati prihodnjega tedna.

Pod vsakim dopisom mora biti priobčeno pravo ime dopisnika. Nekateri drugi listi imajo sicer drugačen sistem, toda urednik Nove Dobe se ne more ozirati na to. Zanj so merodajni tozadevni sklepi glavnega odbora J. S. K. Jednote.

Glasom pravil dopisi ne smejo vsebovati nikake verske ali politične propagande. Dalje seveda ne sme listi priobčati nikakih direktnih ali indirektnih pozivov za kršenje državnih ali zveznih postav. V to kategorijo spadajo poročila o "žrebanjih", kajti to se smatra za nekako loterijo in vsaka loterija je po zveznih postavah prepovedana. Urednik, ki bi priobčil vabilo v obliki dopisa ali oglasa na veselico, kjer se bo vršilo kakršnokoli žrebanje, se izpostavi nevarnosti, da ga zaprejo ali pa da plača kazen 500 dolarjev za prvi prestop. Zvezne poštne oblasti ne poznajo v tem oziru nobene šale in urednik je prvi, ki je napram njim odgovoren. V list tudi ne spadajo osebnosti, posebno ne osebne obdolžitve gotovih činov, ki bi lahko od prizadetih izzvale tožbo, in s tem uredniku povzročile sitnosti, Jednoti pa stroške.

Pri tem je treba pripomniti, da Nova Doba izhaja že sedmo leto, pa ni še v vsem tem času imela nikakih sitnosti s poštami oblastmi niti s sodiščem. To pomeni, da so bili dopisniki dostojni in previdni, ali pa da so vpoštevali navsote urednika. Priporočljivo je, da hodimo po tej poti tudi v bodoče.

Lokalni prepri, ki se tuitanm pojavijo pri krajevnih društvih, naj bi se po možnosti rešili tam, kjer so se pričeli ali pa potom inštanca, ki jih predpisujejo pravila. Uradno glasilo celokupne organizacije ne more reševati krajevnih problemov vsakega posameznega društva.

Urednik Nove Dobe je v isti osebi tudi upravnik, kar pomenja, da mora upravljati naslovnik (mailing list), ki vsebuje nad 13 tisoč naslovov, voditi knjigovodstvo in obsežno korespondenco, ki je v zvezi z uredniškim in upravniškim poslom. V naslovniku je vsak teden mnogo izprememb, kar je pri tolikem številu neizogibno. Z ozirom na to izpremembe naj bi izvolili novi društveni tajniki vpoštevatil sledeče: Imena in naslove vseh novo pristopilih članov prejema upravnik iz glavnega urada in jih društvenim tajnikom ni treba poročati. Imena in naslove bivših članov pa, ki so umrli, odstopili ali bili črtani, bi morali tajniki točno poročati upravništvu, da se jim list ustavi. Imen suspendiranih članov ni treba pošiljati upravništvu, ker takim se pošilja list, dokler niso črtani.

Pri izpremembah naslovov, pa naj se izpremembe poročajo upravništvu po društvenih tajnikih ali po prizadejih članov samih, naj se vselej navede stari in novi naslov, kakor tudi številka društva. Stari naslov je potreben iz vzroka, ker so člani nekaterih društev raztreseni pod različnimi poštami, ter je brez istega mnogokrat nemogoče najti pravo ime v naslovniku, ki vsebuje nad 13 tisoč imen in naslovov. Pomniti je treba tudi, da je v naslovniku dosti krat celo pod eno pošto, lahko več enakih ali sličnih imen, in upravnik brez natančnega naslova ne more vedeti, katero je pravo.

Samo ob sebi umevno je tudi potrebno, da so novi naslovi natančno navedeni, tako z ozirom na številke kot imena cest in poštne uradov. V mnogih slučajih pošta vrne list s pomanjkljivim naslovom in upravniku ne preostaja drugega kot dotični naslov črtati iz naslovnika.

Stiki med društvenimi uradniki in dopisniki na eni strani in urednik-upravnikom na drugi strani so bili dozdaj skoro stoprocentno dobri, prijateljski in bratski. Ured-

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

va in če mu manjka drugih inspiracij. Bo vsaj nekoliko več originalnega gradiva — pri štirih mladih.

V Philadelphiji so dolgo časa brez uspeha zasledovali prefriganega uzmoviča, o katerem je bilo znano, da večkrat pohaja okoli oblečen kot ženska. Nedavno ga je pa pred veliko žensko modno trgovino neki detektiv pogruntal in aretiral. V žensko preoblečeni tat se namreč ni zmenil za klobuke v izloži in se ni ozrl v okno.

To-le sem izvedel po ustnem izročilu, z zagotovilo, da je resnična.

Dragi rojak se ga v periodičnih presledkih nažeha in pri takih prilikah postane silno hud, močan in celo krvolocen. Nedavno je zopet imel svoj čas oziroma svoj dan ter je bil ravno prav razpoložen, da pretepe vso družino. Ker pa mu je žena z otroci pravočasno ušla, je zgrabil pri peči dremajočega mačka in ga pretrgal na dvoje. Mačja kri je tekla, za katero se ne ve, kdo jo bo lizal na sodni dan, toda dragi rojak je le pokazal svojo moč in ihto, in vremena zopet so se mu zjasnila.

Včas bi bilo zelo dobro, če bi človek mogel podobno storiti z mačkom, ki mu godrnjavo sledi ves dan po prejšnjem veselju večeru.

Zdaj je predpust, čas norosti in vsestranskega zaljubljanja. To vse je zelo lepo, in kar zaljubljeni naj se, kdor najde priliko in pravi ideal. Pri tem pa naj ne pozabi, da ljubezen in zaljubljenost so sladke sanje o krajih večne pomlad, kjer v duhetnem cvetju pojo rajske ptice, ženitev pa je ura budilka v mrzlem zimskem jutru.

A. J. T.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

(Nadaljevanje s prve strani)

vsak sam s potrebnimi dokazili pri pristojnem davčnem uradu. Oprostitev preneha s smrtjo davčnega oproščena in so njegovi pravni nasledniki dolžni njegovo smrt pravočasno javiti davčnemu uradu.

Na zagrebški univerzi se je v zadnjem času pojavil zanimiv mlad človek črnih las in temne polti, z izbočenimi ustnicami in belimi zobmi — eksotičen človek, sin daljnega orijenta, iz Indije. Asef Moukerji je prišel v Zagreb, da se nauči jugoslovenskega jezika. Doma je iz Kalkute. Iz Indije je odpotoval pred štirimi leti in študiral na londonski univerzi. Govori angleški, francoski, italijanski in za silo tudi ruski jezik.

Dne 18. decembra je umrl v Kandiji pri Novem mestu upokojeni nadučitelj g. Ivan Barle, star 90 let.

S pokojnikom lega v grob velik kos zgodovine ljudskega šolstva iz prve dobe svojega razvoja, ki ga med narodom na deželi. Ivan Barle je bil nestor slovenskega učiteljstva iz bivše Kranjske. Ko je dovršil nekaj razredov srednjih šol, se je vpisal v tedanjo učiteljsko pripravnico v Idriji, katero je dovršil leta 1861. Dasi doma na Gorenjskem, v Pirencah pri Medvodah je služboval vso dobo na Dolenjskem in sicer v Toplicah, v Podzemlju, v Beli Krajini nad 20 let, zadnja leta pa v Šmihelu pri Novem mestu, kjer je stopil v pokoj. V tem kraju si je postavil lasten dom z vrtcem, katerega je z vso vno mojo gojil in negoval do zadnjega.

nik-upravnik upa, da ostanejo taki tudi v bodoče, posebno če bodo prizadeti po možnosti vpoštevali gori navedena priporočila. Urednik-upravnik se bo potrudil, da bo vsem ustrejel, kolikor je pri vedno rastoči organizaciji in vedno naraščajočem delu eni osebi mogoče, in pa seveda, kolikor mu pri tem ne stavijo omejitve poštne oblasti, splošna časniškarska dostojnost, določbe glavnega odbora in ustava in pravila J. S. K. Jednote.

PRISELJENIŠKI ZAKONI

(Nadaljevanje iz 1. strani)

Kongres je deloma "zaprl vrata" leta 1921, ko je sprejel prvi kvotni zakon, ki je ostal v veljavi do 30. junija 1924. Ta zakon je omejeval priseljevanje iz vsake evropske države na 3% od števila oseb dotične narodnosti, nastanjenih v Združenih državah po ljudskem štetju od leta 1910. Takojšnja posledica tega zakona od leta 1921 je bila, da se je imigracija iz Evrope znižala od 652.000 v letu 1921 na 216.000 v letu 1922. Ta omejevalni zakon je bil le začasen.

Trajen priseljeniški zakon pa je stopil v veljavo 1. julija 1924, ki je še nadalje omejeval priseljevanje iz Evrope. Po tem zakonu je skupna letna kvota od 153.714 na razpolago za inozemce, rojene v posameznih deželah, in to v takem razmerju, v katerem so dotične dežele prispevale k prebivalstvu Združenih držav. To je takozvani "national origins plan" in po tem sistemu je bila imigracija iz Evrope znižana na minimum. V primeri s priseljevanjem pred kvotnim sistemom je bila imigracija iz Evrope znižana od povprečnih letnih 813.000 priseljenec v normalni dobi neomejene imigracije, namreč 1901 — 1910) na povprečno 156.000 priseljenec na leto.

Na tak način bi bila sprednja vrata deloma zaprta evropskim priseljenjem, ali stranska vrata iz Kanade, Mehike in drugih ameriških dežel, so še ostala odprta na stežaj. Vsled tega je število priseljenec iz ameriških virov rastle od 77.400 v l. 1922 na skoraj 219.000 v letu 1924. V zadnjih letih pa je bilo znatno znižano. Tekom fiskalnega leta 1930 je prišlo le 65.000 Canadcev in 12.700 Mehikancev.

Odstopivši delavski tajnik podurja v svojem zadnjem poročilu, da je ena najbolj resnih hrib sedanjega sistema omejevanja emigracije, pomanjkanje dolebo, po katerih bi se mogla imigracija v mejah kvote prilagoditi utemeljenim industrijskim potrebam dežele. "Zakon sicer izključuje nesposobneže, ali ne daje prednosti najbolj sposobnim." V zvezi s sedanjo nezaposlenostjo poročilo nasvetuje, naj ameriški konzuli ne izdajajo viz samostojnim prosilecem, razup ako so prav sigurni, da pripustitev dotičnih ne bo v škodo sedanji gospodarski situaciji v Združenih državah.

F. L. I.S.

ŽELEZNICE STRICA SAMA

Najbolj severna proga ameriških železnic se nahaja v Alaski. Dograjena je bila leta 1925 in njena glavna proga je dolga 470 milj. Vlaki vozijo v poletnem času po trikrat na teden v obeh smereh. Gradnja te proge je stala 60 milijonov dolarjev. Železnica kot taka se ne izplačuje, toda s stalnega narodnega bogastva je velike vrednosti, ker je potom nje mogoče naseljevati in izkoriščati obširna zemljišča.

Najbolj južna ameriška proga je Panamska železnica, ki tvori del zveze med Atlantikom in Pacifikom. Dolga je le 40 milj in je bila zgrajena še pred ameriško civilno vojno. Ta železnica se ves čas svojega obstanka izplačuje. Leta 1848 se je mnogo zlatokopalec posluževalo te železnice na poti v Californijo. Obe omenjeni železnici lastuje vlada Zedinjenih držav.

VEČ LUČI

V Pottsville, Pa., premogovniku so tudi mule, zaposlene v rovu, opremljene z električnimi žarnicami, ki so pritrjene sprejeto na komatu.

DOPISI

Chicago, Ill.

Članicam društva Zvezda, št. 170 JSKJ sporočam, da je bil v dopisu z dne 7. januarja datum naše januarske seje napačno označen. Seja našega društva se vrši 21. januarja, ne pa 12. januarja, kakor je bilo označeno v dopisu. Ne vem, ali sem jaz pomotoma zapisala napačni datum, ali se je pomota zgodila v tiskarni. (Pregledal sem Vaš zadnji dopis in pronašel, da ste Vi imeli pravi datum zapisan; napako je povzročil tiskarski skrat, ki je največja pokora naši profesiji. Op. urednika). Torej, sestre, pridite polnoštevilno na sejo v sredo 21. januarja zvečer! Seja se bo vršila v prostorih sestre predsednice Mary Kovacich, na 2254 Blue Island Ave. — Na svidenje in sestrski pozdrav!

Agnes Jurečić,

tajnica društva št. 170 JSKJ.

Pueblo, Colo.

Kot članici društva št. 42 JSKJ, upam, da mi sobrat urednik preskrbi nekoliko prostora v našem glasilu, in upam, da bo imel nekoliko potrpljenja z dopisom, ker sem pač bolj vajena kuharice kot peresa. Veselih novic nimam poročati iz naše naselbine, pač pa vrsto žalostnih. Komaj smo novo leto dobro začeli, smo imeli že kar tri pogrebe med rojaki; res list za listom pada. Prvi je preminil Frank Zupančič, ki zapušča ženo in več otrok. Drugi je umrl Matt Puntar; zapušča ženo in štiri otroke. Tretji, ki ga je poklicala bela žena, je bil Frank Ponikvar, neoznjen. Vsi trije so bili stari naseljenci v naši naselbini. Naj jim bo lahka ameriška gruda.

Naj pri tej priliki omenim strah, katerega sem prestala takoj začetkom tega leta. Moj mož, ki je splošno poznan v tukajšnji naselbini in tudi drugod, ker je bil kot delegat že na več konvencijah, je dobil naročilo od družbe, kjer je vposlen, da se poda s truckom v Colorado Springs po 1.300 čevljev materiala za napravo poda (flooring). Odsel je z enim tovarišem in obljubil, da bo do osmih zvečer nazaj, če pojde vse po sreči. Na povratku nazaj sta se nekako tri milje daleč od Pueblo hotela ogniti nasproti došlemu "renčeru", pri tem je težko naložen truck zalezal v pesek ob strani ceste in se dvakrat prevrnil. Oba moža je naloženi material pokopal pod seboj. Moj mož se je hitro izkopal izpod tistega kupa in hitel se tovariša odkopavati, toda ga ni mogel spraviti k zavesti. Šel je nato na cesto, da ustavi kakšnega avtomobilista. Prvi se ni hotel ustaviti, ker je pač mislil, da mu maha z rokami kak banditi ali nepridiprav. V drugem avtomobilu, katerega se mu je posrečilo ustaviti, sta se vozila dva mlada fanta, katerima je povedal, da je njegov tovariš smrtno ponesrečen. Privlekljivo so ga iz jarka in naložili na avtomobil in pri tem slišali, da je še dihal. Nato so se vsi hitro odpeljali v St. Mary's Hospital. Od tam je moj mož brž telefoniiral superintendentu o nesreči, ki se je zgodila, da je isti obvestil delavce, ki so čakali na obljubljeni material. Potem je sam prišel v bolnišnico in našel, da oba tam obdržijo. Moj mož, ki je iz kraja mislil, da mu ni nič, je bil tudi ves obtolen, da ga je bilo treba vsega obvezati. Njegov tovariš pa je bil huje poškodovan, tako, da ni mogel govoriti. Moj mož ni hotel ostati v bolnici, zato ga je superintendent domov pripeljal vsega obvezanega. Vsak si lahko predstavlja, kako sem se ustrašila z otroci vred. Par dni pozneje so vzeli X-ray slike, ki so pokazale, da ni nobena kost zlomljena, toda obtolen je ves po glavi in životu.

Jugoslovanska

Ustanovljena 1. 1898

Kat. Jednota

Inkorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: PAUL BARTEL, 901 Adams St., Waukegan, Ill.
Podpredsednica: ROSE SVETICH, Box 1395, Ely, Minn.
Tajnik: JOSEPH FISHER, Ely, Minnesota.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 416 East Camp St., Ely, Minn.

Vrhovni zdravnik:

DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St. N. S. Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
1. nadzornik: JOHN MOVERMAN, 412—12th Ave. E., Duluth, Minn.
2. nadzornik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33rd St., Lorain, O.
3. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
4. nadzornik: WILLIAM B. LAURICH, 1845 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Porotni odbor:

Predsednik: JOSEPH PLAUTZ, 432—7th St., Calumet, Mich.
1. porotnik: JOSEPH OMATEL, Ely, Minn.
2. porotnik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.

Jednotino uradno glasilo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC.

Vse stvari tikačje se urednih zadev kakor tudi denarne pošiljave naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniška sprave naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika. Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročila nečlanov in izpremembe naslovov naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovancem za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgleda tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 3 člani ali članicami.

Zdaj pa pomislite, bratje in sestre, kako težko bi nam bilo, če bi mož ne bil zavarovan pri več društvih. Imam že odrasle sinove, ki pa ne morejo v teh časih dela dobiti. Moja sam nas je moral vse vzdrževati, da smo se skromno preživljali. Zdaj ko je bolan, bilo bi zelo težko, če bi ne imel podpornih društev, ki mu bodo nakazovala podporo. Včas je res težko plačati asesmente, toda v slučaju nesreče se izkaže, kako dobra je ta investicija. Nobenkrat se ni bil suspendiran, ker če ni mogel plačati, je šel na sejo in vprašal, da se začasno založi zanj. Društva so taki želji se vselej ugodila. Nekdo sem čitala, da je nekje na Dolenjskem ogenj nastal v vasi, pa je pogorelo vse tistemu posestniku, ki ni bil nič zavarovan, drugemu, ki je bil dobro zavarovan, pa je ogenj napravil le malo škodo. Nekako podobno je v tem slučaju. Moj mož, ki je v več društvih, je sicer precej poškodovan, toda ne nevarno; njegov tovariš, ki ni nikjer zavarovan, pa je močno in nevarno pohabljen. Zato, pritrjajmo si magari pri hrani in obleki, da bomo plačevali naše asesmente pri društvih.

Pozdrav vsem članom in članicam J. S. K. Jednote!
Frances Prijatelj,
članica dr. št. 42 JSKJ.

Joliet, Ill.

Vsem članom in članicam društva sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ in vsem čitateljem Nove Dobe želim v novo nastoplem letu 1931 vso srečo in zadovoljstvo. Leto 1930 bo kmalu pozabljeno, ostalo bo le to, kar smo za splošno dobroga storili, kolikor smo storili za napredek našega društva.

Vsi člani našega društva so vabljeni, da se udeležijo prve redne društvene seje v tem letu, ki se bo vršila 18. januarja ob eni uri popoldne v običajnih prostorih. Slišali bodo poročila naših nadzornikov o društvenem delovanju v preteklem letu, o finančnem napredku društva in tudi o napredku v članstvu. Ne smemo pa se zadovoljiti z dosedanjimi uspehi, ampak v dolžnost si štejemo vsi in vsaki posebej, da delujemo za napredek društva tudi v bodoče, da se bomo ob koncu leta lahko pohvalili s ponosom oziroma nazaj. Vsi člani naj se zanimajo za vse društvo in vsak naj dela zanj po svojih močeh. Ni prav, da se vse prepušti odboru, češ, bo že vse prav napravil. Sicer je lepo, da članstvo odboru tako zaupa, še bolje pa je, če sodeluje z njim v vseh društvenih zadevah, ker na ta način bodo uspehi tem boljši.

Vsemu članstvu priporočam v uvaževanje nekatere točke. Pred vsem naj se člani redno vsaki mesec udeležujejo društvenih sej in pomagajo napredku društva z dobrimi predlogi ali nasveti. Društveni asessment se naj plačuje na seji. Kdor se vsled važnega razloga ne more udeležiti seje, naj poskrbi, da bo imel asessment plačan najkasneje do 25. v mesecu; lahko prinese asessment v takem slučaju na dom pred označenim datumom. Kdor ni na plačanje asessmenta, naj pride na sejo in se dogovori s članstvom, da začasno založi zanj. Nihče naj ne obrekuje društvenih uradnikov, kajti dober uradnik se mnogo žrtvuje za dobrobit vsega članstva; razume se tudi, da morajo pri poslovanju uveljavljati neko disciplino. Kdor pa ve, da kateri društveni uradnik ne vrši pravilno svojega posla, naj pride na sejo in tam to pove in dokaže; ako je kriv, se bo postopalo z njim v smislu društvenih in v zakonitih pravil. Nihče naj ne obrekuje ali zaničuje društvenih sobratov in sester. Pri društvu smo vsi enaki, vsi bratje in sestre z enakimi pravicami in dolžnostmi, stari in novi člani. Kadar je kateri član bolan, naj bi ga drugi bratje o priliki obiskovali in ga razveselili s prijaznostjo in prijateljskim. Nihče ne more vsi delati, če mu takratni bolnik bo pozneje uslugo povrnil na enak način. Kadar priredi društvo sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ kakšno veselico, naj se vsak društveni član skuša udeležiti in pripomoči do večjega uspeha. Vsak naj pri vsaki priliki skuša kaj storiti za svoje društvo. Vsak naj bo vedno ponosen, da je član društva sv. Petra in Pavla, št. 66 in naša dobra J. S. K. Jednota.

Bratje in sestre, to so nekateri nasveti za ravnanje v letu 1931, katerega smo pred kratkim nastopili. Ako se vsi vzamemo, da jih bomo vpoštevali in se po najboljši možnosti po njih ravnali, je gotovo, da bo naše društvo v tekočem letu še lepše napredovalo kot je preteklem. Mi vsi bomo ponosni na naše društvo in Jednoto bo ponosna na nas. — V sklepu še enkrat želim vse skupaj in vsakemu posebej v najboljšem pravkar začetem letu!

Frank Pirc,

tajnik dr. št. 66 JSKJ.

Chicago, Ill.

Prijazno vabim člane društva "Zvon," št. 70 JSKJ, da se poštevilno udeležijo seje, ki se bo vršila v sredo 17. januarja, ob 7 uri popoldne.

(Dolje na 5. strani)

NEW ERA -- ENGLISH SECTION OF -- NOVA DOBA

OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

DEVOTED IN THE INTEREST OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

Current Thought.

NEW ERA, ENGLISH SECTION OF NOVA DOBA

Beginning with the year 1931 the familiar caption "New Era Supplement" was changed to read "New Era, English Section of Nova Doba." Along with the heading is inserted "Official Organ of the South Slavonic Catholic Union," and "Devoted in the Interest of the English-Speaking Members."

The editorial staff of the New Era is continually seeking to improve our official organ in its appearance, style, attractive news items, editorials, etc. To keep abreast with modern times has always been its primary consideration. The reader's point of view has been kept constantly in mind, inasmuch as the majority are members. Contributing articles from members are given special attention, for we sincerely believe that their interest is of great importance in the future progress and welfare of our Union.

Co-operation from the members is earnestly solicited, for only by working together can the purpose be fulfilled for which our official organ is published weekly. Every article is given equal consideration. It is not asking too much, then, from the members to give all contributing articles their special attention, and use as good English as possible, writing only with ink and on one side of the paper, and to avoid repetition.

All members are strongly urged to report the activities of the lodges, for it is this type of news that will be read by our members. Some people are very timid when it comes to writing, simply because they have never tried their hand at it. A chronological order of facts is the only essential, as the staff will revise the article in such a way that will attract the readers.

It is two years since the first English page appeared in the New Era. At that time the movement to boost the English-conducted lodges of our Union was started in earnest. The number of such groups has increased since, and it is anticipated to have many more organized during the year 1931.

MAKE USE OF THE OFFICIAL ORGAN

The English-speaking members of our Union have a medium through which they can express their individual opinions, or as a group. The latter is the most often seen on this page. Lodges should take pride in all their undertakings, and hence should have a publicity committee take charge in bringing the news before the public's eye.

Unquestionably, the future growth of our South Slavonic Catholic Union rests upon the shoulders of the younger generation. Therefore we, the English-speaking members, should not fail at the comparative simple task laid before us. Here is our fraternal Union well organized for over thirty-two years, about to be given to the offsprings of the older members for future management. The time when you and I will be looked upon to lead our Union is only a matter of few years, and will be with us before we realize it.

Hence, now is the time to grind smoothly the rough spots of inexperience. Lodge meetings offer an excellent opportunity to receive the necessary information and training. And it cannot be taught over night, for it takes months, perhaps years, before we are fully acquainted with the many details involved.

Arrowhead Novelty Party

Lose First Basketball Game

Ely, Minn.—Bing, Bang! Noisemakers! Balloons; Caps! Confetti! Punch! Potica, etc. Oh, boy, just think of the wonderful time you will have at the Arrowhead Novelty Party, Jan. 24, at the Slovenian National Home. The members have been hurrying and scurrying to make this party a huge success, one that will surpass all former parties. A good time is in store for all who come. Music will be furnished by one of the pepiest and hottest orchestras in town. All SSCU members in Ely and on the range are cordially invited to attend. Let us see all the Arrowhead members attend and make the Novelty Party a huge success. Come and see for yourself. Don't forget the date, Saturday, Jan. 24.

The Arrowhead basketball team lost its first game to the Jubileers, No. 215, SSCU, of Chisholm, by a score of 34 to 20. Enrico was the outstanding light for the winners with his brilliant floor work, sinking nine field goals. In the first half the score was: Chisholm 17, Ely 5, but during the second half the teams played on more even terms. Three of our players arrived late for the game.

A good time was had by all, especially Charles Merhar and ourselves. Jubileers will play a return game with the Arrowheads next Thursday, Jan. 15, at 7:30 p. m., at the Memorial Gym. Admission will be 25c for adults and 10c for the children. We also hope that all lodge members will turn out to see the game and watch the

Battle of the Century

History was made in SSCU circles Sunday, Jan. 11, when two bowling teams composed of the fair sex battled for honors for the first time. George Washington girl rooters played it out with the Alloys Stars of Lorain, at the same time that their huddies, boy friends, etc., rolled in the Booster-Alloy tilt. G. W. rooters were trounced by a score of 1779 to 1629. C. Jacopine and J. Cerne of Lorain were the outstanding stars, with 484 and 469, respectively. Phoebe Opalek was high for the home crowd. J. Cerne was individual high with 184.

GEORGE WASHINGTON ROOTERS

M. Opalek	126	104	81
E. Opalek	122	133	70
Ph. Opalek	89	130	121
J. Drobic	124	87	118
P. Balko	79	134	106
Totals	540	593	496

ST. ALLOYS STARS

C. Jacopine	159	167	158
Jo. Cerne	84	78	113
P. Vidrich	77	73	77
R. Cerne	110	88	126
J. Cerne	184	148	137
Totals	614	554	611

After the bowling match the Boosters entertained the Alloys and G. W.'s at the home of Laurich brothers. A good time was had by all, and special thanks is given Mrs. Laurich and other members. The G. W. bowling team, rooters and members of St. Aloysius' Lodge wish to express their gratitude to the Boosters for the grand entertainment.

Due to lack of space a number of contributing articles will appear in Jan. 21 issue.

"point a minute man" from Chisholm perform.

Mary Kolenz, Louis Zgonc.

Jubileers Take Two

By Richard Kelly,
No. 215, SSCU

Chisholm, Minn., Jan. 8—Chisholm Jubileers, No. 215, SSCU, went to the fore in the Minnesota division of the basketball championship play-offs to determine the best lodge team in the South Slavonic Catholic Union by winning a double-header from two Ely lodges on Jan. 7 at Chisholm. The Ely Sacred Heart of Jesus Lodge, No. 2, SSCU, fell by the overwhelming score of 35 to 9, and the crack Ely Arrowheads, No. 184, SSCU, trailed by a 35 to 20 count.

Jubileers piled up a substantial margin in the early periods, but waned near the finish, with the Ely quint functioning smoothly and the Ely offense was cutting down the lead in splendid fashion as the contest terminated. "Sparky" Grahek was a big threat for the Arrowheads and given sweet team play by his mates.

The Jubileers, rangy and fast, rushed the Ely teams off their feet in the opening periods, but tired as the game continued at a fast pace. Mike Enrico was the scoring ace behind a beautiful combination of team play for the Jubileers. The contest was witnessed by 500 fans, who, in addition to the double-header, were given a gymnastic exhibition by an aggregation headed by Bob Rajacich and Louis Mehlich.

A return double-header at Ely will be played Thursday, Jan. 15, and if the Jubileers are successful they will represent Minnesota in the coming Chicago tournament. An automobile breakdown resulting in the loss of several first string members of the Arrowheads weakened the Ely team. With full strength and playing on their home floor, the Arrowheads will have a wonderful opportunity of upsetting the Jubileers.

Richard Kelly is manager of the Jubileers, while Martin Grahek superintends the destinies of the Arrowheads.

Collegians' Dance Jan. 17

Canonsburg, Pa.—Final arrangements have been completed for the big dance to be held by the Jefferson Collegians Lodge, No. 205, SSCU, next Saturday evening, Jan. 17, in the Alexander Hall, Strabane. Joe Berda and his Jolly Nite-Hawk Merry Makers are to furnish the music and entertainment.

Dancing hours are from 8 to 12 p. m., and I assure you all that an enjoyable evening is in store for you. So bring along your friends, sweethearts and wives. But be careful whose sweetheart you take out, in case you haven't one of your own.

Out-of-town visitors are cordially welcome, and I certainly hope that some show up to help us put this dance over with a bang. Don't forget, folks, Saturday evening, Jan. 17, at 8 o'clock. The more, the merrier. Louis Polaski, President.

'G. W. Lassies Lose

Cleveland, O.—Anna Jaklich starred for the George Washington girls' basketball team, SSCU No. 180, in the 17 to 8 defeat administered them by the Progressives during the Inter-Frat tussle Wednesday, Jan. 7. For Ann sunk three field goals that kept her colleagues in the running.

ATHLETIC BOARD OF S. S. C. U.

Chairman: F. J. Kress, 204 — 57th St., Pittsburgh, Pa.
Vice chairman: J. L. Zortz, 1657 E. 31st St., Lorain, O.
Joseph Kopler, R. D. 2, Johnstown, Pa.
J. L. Jevitz Jr., 1316 Elizabeth St., Joliet, Ill.
Anton Vesel, 2089 Carter Ave., St. Paul, Minn.

Louis M. Kolar, Athletic Commissioner and Editor of English Section, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

BRIEFS

George Washington, SSCU, bowling team is tied for first place among 14 entries in the Inter-Lodge League of Cleveland, O., when it scores three victories over the Collinwood Boosters, SSCU.

Jefferson Collegians, No. 205, SSCU, hold dance next Saturday, Jan. 17, at Alexander Hall, Strabane, Pa. Joe Berda and his Jolly Nite-Hawk Merry Makers will play.

Annual meeting of our Supreme Board, SSCU, begins Monday, Jan. 19, at Ely, Minn. All members wishing to have special matters brought before the board must have correspondence in the supreme office at that time.

Supreme Secretary Joseph Pishler is convalescing at Two Harbors, Minn., and will resume work shortly.

Requests for financial assistance from the Sport Fund made by our lodges should be submitted to Louis M. Kolar, Athletic Commissioner, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O., and NOT to Joseph Pishler of Ely, Minn.

Long lines of Cleveland (O.) art enthusiasts form at the Museum of Art to look at the \$5,000,000 Guelph treasure, which will be on display for three weeks. This showing is fourth in the world, and the last of the treasure intact. After the exhibit is over it will be distributed.

Indians Beat Illini Stars

Chicago, Ill.—The newly organized Indian Lodge, No. 220, SSCU, of Chicago, beat the Illini Stars, No. 211, SSCU, in a practice basketball game. The teams were more evenly matched than the score shows, which read Illinois Stars 9, Indians 19 at the end of the game, which was a preliminary game to the five league games scheduled for January to decide the champions of Chicago.

Elect New Officers

At the close of the old year the Indians elected new officers for the year 1931.

All members were in favor of retaining our president, so Albert Spolar received the presidency for a second term, this time unanimously elected. Leo Moore was elected secretary, almost unanimously, because of his previous record in scouting. The surprise of the evening was the election of our treasurer, Miss Marie Rutz, a new member, who already is showing her worth by helping enormously to increase the membership.

Our meetings will be held on the second Thursday of every month, at the New Market Hotel, 1615 Blue Island Ave., at 8 p. m.

A membership drive dance will be held on Saturday evening, Jan. 24, at 8 o'clock at the New Market Hotel lobby. The

Carnival Dance

Walsenburg, Colo.—Young American Boosters Lodge, No. 216, SSCU, will hold a Carnival Dance Saturday, Jan. 24, at Maccobre Hall. Our last dance proved such a big success that we have every reason to be optimistic in believing that the forthcoming affair will overshadow the first one.

Young American Boosters have gained themselves a reputation on the first dance, as everyone that attended seemed to comment on what a enjoyable time was had. They also know that our lodge gives something in return for the price of admission.

All are cordially invited to attend and to bring along their friends. Those that missed our first success should not fail to be present on Jan. 24 at Maccobre's Hall. We can assure all guests attending of an exceptional evening of good entertainment.

Present plans call for another dance, the third of a series, within the next two months. Which goes to show that the members always plan well in the future for our activities and should further substantiate for the many assertions made.

Tony Just, Sec'y.

The Bugle Call

Cleveland, O.—Betsy Ross Lodge, No. 186, SSCU, on the air, notifying all members to pay their dues on or before the 25th of each month. Secretary is given, considerably more trouble when dues are not paid on time.

More members should attend the regular monthly meetings and thus bring about more life and spirit to in our lodge. At the next meeting we have a surprise in the form of a prize, so be sure to attend.

Our bowling team occupies the second division of the Inter-Lodge League. Part of this can be attributed to the lack of members' interest in the team. It would be a good stunt to have a number of member-rooters come to the alleys some Sunday afternoon and encourage our boys. Incidentally, our team has had more than its share of tough breaks, losing many games by slim margins. By the way, the team could use a few backers, and if any members could interest outside parties they would serve their lodge.

Come on, fellow members, be good sports. Wake up and be active. Get some ammunition of pep into you and blow all opposition to pieces. The Bugle Call is sounding. So heels together, shoulders erect, go out and do your best. I hope to see you all at the next meeting. Anna Vidmar, Sec'y.

EXTEND INVITATION

Rock Springs, Wyo.—On the 24th of January the Western Stars Lodge, No. 202, SSCU, will give a dance at the Slovenian Dom Hall. All members are cordially invited to attend, and especially Lodges St. Ann, No. 184, SSCU; St. Aloysius, No. 18, SSCU; and Rocky Mountaineers, SNPJ, all of this city. A good time is assured to all guests attending. Lunch will be served to all. Admission is free. Max Kershnik, Sec'y.

Join the S. S. C. U.

Wil-Fred Nite Owls Orchestra will do the entertaining.

Watch Us Grow.

Leo W. Moore, Sec'y.

SPORTING BITS

Tied for First Place

By Frank "Samson" Drobic
Cleveland, O.—George Washingtons, SSCU, made a clean sweep of the series Sunday, Jan. 11, against the Collinwood Boosters, SSCU, bowling five, while the Spartans lost two to the S. Y. M. C. Thus the G. W.'s are again tied for first place in the Inter-Lodge League. Opalek and Arko of the G. W.'s starred, with totals of 587 and 581, respectively, while Kotnik and Kramer proved to be the heroes of the first game, both striking out, as their team just nosed out the opposition by mere ten pins. Krall was high for the losers with series of 551.

GEORGE WASHINGTON NO. 180

F. Opalek	191	204	192
J. Arko	205	211	165
M. Krall	192	180	179
T. Laurich	183	157	132
E. J. Elliott	159	197	148
L. Kotnik	190	198	178
J. Kramer	178	188	171
Totals	924	962	865

COLLINWOOD BOOSTERS NO. 188

J. Laurich	199	164	169
M. Krall	192	180	179
T. Laurich	183	157	132
E. J. Elliott	159	197	148
L. Kotnik	190	198	178
J. Kramer	178	188	171
Totals	914	876	780

Although Betsy Ross, SSCU, were outhit in total pins they managed to win two games from the Utopians. Skufca was the big noise for the flag makers, with 185, 212 and 180. Memasich was the bright spot for the losers, with 591.

BETSY ROSS, NO. 186

G. Kovitch	172	176	179
B. Riddle	179	147	160
C. Mandel	171	122	122
A. Perdan	185	138	138
F. Kovitch	170	178	150
T. Skufca	185	212	180
Totals	877	835	807

UTOPIANS, SSPZ

Al. Jelicic	147	164	147
F. Menarsich	193	213	185
T. Tekavac	181	170	174
M. Sitter	148	173	136
T. Modic	155	190	159
Totals	824	910	801

In the nightcap Alloys, SSCU, of Lorain proved superior against the Collinwood Boosters, SSCU, by taking two out of three games. Vidrich and Virant were the cause of the Boosters' downfall, and especially Vidrich, who made a beautiful 3-7-8-10 split combination into a spare. Krall was the big noise for the Boosters, collecting 539 sticks. Kozlevchar, Boosters' representative to the Sports Conference, broke into the series, rolling some nice scores.

COLLINWOOD BOOSTERS

J. Laurich	178	162	179
M. Krall	180	182	177
E. J. Elliott	168	183	180
F. Oberstar	187	161	133
T. Laurich	167	130	166
Kozlevchar	186	193	193
Totals	880	821	854

ALLOYS

Tomazin	163	189	140
Vidrich	182	223	158
Kragley	189	142	184
Virant	207	193	158
M. Cerne	167	175	145
Totals	908	922	785

THANK YOU

Collinwood Boosters, No. 188, SSCU, third anniversary dance was attended by many, and had the members from St. Aloysius' Lodge of Lorain, O., as visitors. Thanks is given them for coming to Cleveland and helping us put the dance over with a bang.

We also appreciate the kindness of Brothers Kolar, Opalek, Kotnik, Kromar, Drobic and others whose names have slipped the memory. The George Washington Lodge certainly supported us and we shall not forget them in the future. Thanks is also given to Bro. John Seday of Lodge No. 71, SSCU; Bro. Elliott and Sisters Laurich and Krall of Lodge No. 103, SSCU, for their kind assistance. Our lodge hopes to return the kind favors.

John Laurich, President.

Basketball and Hockey

Both Demand Much of Devotees

Difference of opinion exists as to which is the more strenuous indoor pastime—basketball or hockey.

The ice pastime is one of the speediest in the world, when played by active young fellows who have mastered the art of propelling themselves by means of the steel blades.

In basketball, the boys have no aid except their own physical strength. They do not have clubs to fall back on when the going gets hectic. The floor sport has changed considerably in the past few years. There was a time when it was personal contact struggle, in which muscular strength was the predominant factor.

I have read about a game which took place more than a score of years ago, in which Hans Wagner, famous baseball player, took part. He was not as fast as some of his opponents and colleagues; but he had a long stride, and he knew how to work his shoulders when it came to knocking out of way those who tried to stop him. When he started down the floor with the ball, he often sent three or four men spinning on their heads when they obstructed his pathway. Such tactics, of course, would not go today. Speed has been substituted for brutal strength and for body checking of just as gruelling a sort as is to be seen in any hockey game. A lad must have stamina as well as speed, however, for basketball action is practically continuous. Moreover, it has become so much a real team game that any boy who lags spoils the whole scheme of things, and is soon taken from the floor by his coach.

Both hockey and basketball make great demands on their devotees. The ice game can become more brutal than basketball if the officials are not strictly on the job every minute and enforce the rules against the illegal use of clubs and the wrong kind of checking. Both games are alluring, and yet Pittsburghers fail to patronize them as liberally as do fans in other cities.

So, come, attend the Pittsburgher basketball games played every Friday night at the Slovenian Auditorium. Game starts at 8:30 o'clock.

F. J. Kress, Chairman,
SSCU Athletic Board.

HELPS UNEMPLOYED

Reading, Pa.—Although but 17 years of age, Miss Pauline Millek has shown considerable talent in dancing, having appeared at the Astor Theater, Dec. 30-31. She has an engagement for the Strand Theater of Pottsville, Pa., on Jan. 22, when she is going to appear with Pearl Haines and her Dancing Dolls in a special benefit show for the unemployed. On Jan. 27 she will dance at a private banquet in Harrisburg, doing a special double adagio number with her two dancing partners, George Ribble and Norma Ketteres.

Miss Millek has been quite active in the present unemployment campaign in Reading and vicinity. She is the daughter of Mr. and Mrs. Michael Millek of 230 Jefferson St. and is a member of Sv. Jurija Lodge, No. 61, SSCU.

Mary Millek.

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

IZGUBLJENA SEKIRA

(Litvinska pravljica)

Zivel je nekoč drvar, ki je šel sekati drevesa v gozd na obali reke. Sam je bil v gozdu. Na vsi moč je sekal in podiral drevesa, pa se mu nenadoma sname sekira in odleti v vodo.

Ubogi drvar je začel vzdihovati: "Joj, joj, kaj bo zdaj? Moja tako pripravna sekira je izgubljena. Kake bi jo našel? Nemogoče. Kakšna škoda. Tako lepa je bila moja sekira in toliko drevov sem podrl z njo."

Tedaj pa pristopi od nekd star mož in vpraša drvarja:

"Zakaj jočeš in tarniš?" "Sekira mi je padla v vodo, denarja pa nimam, da bi si kupil novo. Ves sem stromak, kolikor me je. Kako bom zdaj služil kruh zase in svoje otroke, če nimam sekire, da bi drevesa podiral z njo."

Starec je stopil k reki in hop!—že je skočil v vodo. Izginil je pod vodo. A ne za dolgo. Kmalu se je spet pojavil na površju, priplava k bregu in izroči drvarju zlato sekiro.

"Na svojo sekiro, vzemi jo!" "Ne, to ni moja sekira," je dejal drvar, strmeč v sekiro, ki je bila iz samega zlata.

Starec stopi na breg, dvigne roke, poskoči in hop!—spet je izginil v vodo. Zdaj je prinesel iz vode sekiro, ki je bila iz čistega srebra. Ponudi jo drvarju.

"To ni moja sekira," pravi drvar, ko je zagledal srebrno sekiro v starčevih rokah.

Tretjič je planil starec v vodo in prinesel iz nje navadno železno sekiro. Kakor hitro jo je drvar zagledal, je vesle vzkliknil:

"Ta je moja, ta je moja!"

Planil je k starcu ter vzel železno sekiro. Hotel je takoj odhiteti domov, da bi povedal, kako je izgubil sekiro in kako mu jo je dober starec spet našel. Nič več ni skrbi.

"Čakaj," je zaklical starec, "tvoje poštenost bom nagradil. Vzeml se ti dve sekiri, zlato in srebrno. Tvoji sta." Drvar se je srečno vrnil v domačo vas z vsemi tremi sekirami. Vsi vašani so se čudili, ko so zvedeli za drvarjevo srečo.

Bil pa je v vasi velik skupuh. Bogar je bil, ker je bil pohlepen. Takoj je sklenil, da pojde tudi on poskusiti svojo srečo. Brž je nasadil staro sekiro na toporišče, a jako rahlo, da bi moral sekira ob prvem zamahu zleteti z njega. In je šel k reki, se vstopil k močnemu drevesu ter zamahnil s sekiro po njem. Toda sekira se je takoj snela ter odletela naravnost v reko.

"Joj, joj," je začel tarnati.

Tedaj je pristopil od nekd starec ter vprašal skupuha: "Kaj se ti je zgodilo?"

"Sekira mi je padla v vodo, joj, kako jo bom našel?" "Najdem ti jo," je dejal starec, skočil v vodo ter prinesel iz nje železno sekiro.

"To ni moja sekira," je dejal skupuh. Starec je planil znova v vodo ter prinesel skupuhu srebrno sekiro.

"To ni moja sekira," je dejal skupuh. Starec je skočil tretjič v vodo ter prinesel iz nje zlato sekiro. Tedaj pa je skupuh takoj planil pokonci:

"Ta, ta je moja, ta je moja sekira." Toda joj!—sekira je tisti hip skočila iz rok starca, završela po zraku, oplazila skupuha s toporiščem keč-keč!—ga vrgla ob tla ter švignila po zraku spet v vodo. Starec je planil za sekiro v reko in ga ni bilo več iz vode.

Ko se je skupuhin vaščan zavedel, je stopil na obalo reke ter se zazrl v vodo. Čakal je, da se pojavi z vseh strani starec z zlato sekiro. Toda skupuh čaka se dandanašnji na rečni obali zaman.—(Mlado Jutro.)

Manica: KJER SE PREPIRATA DVA...

Mesar je peljal poln voz mesa v mesto. Ker je bila cesta debelo posuta s kamenjem, se je voz močno gugal in stresal. Vsi vstreljajo se je izmuznil z voza lep kos mesa in padel na cesto.

Mesar ni opazil te nezgode in je vozil dalje. Pač pa sta to brzo opazila dva kužeta, Rjavček in Sivček, ki sta prav tedaj vsa lačna pohajala po cesti. Na mah sta bila pri mestu, a namesto da bi si našlejo bratovsko delila, sta pričela rečati drug v drugega ter se prepirati, čegav naj bo kos.

"Moj je," se zadere Rjavček, "jaz sem ga zagledal prvi."

"Moj je," se krega Sivček, "saj sem ga vendar jaz prvi zgrabil."

Tako se prepirata do večera. Tedaj pa jo primaha iz gozda lisica-zvitorepka in vpraša, čemu je tak ravs in kavs, ki se čuje prav do njenega brloga. Kužeta pojasnita kako in kaj, zvitorepka pa hinavsko zavije oči in pravi sladko: "Do najdenega kosa imata pravico obo. Dobiti ga morata vsak polovico. Da pa bo delitev pravična in natančna, pojdiva na moj dom! Imam namreč neko staro vago in bom kos pretrgala na dvoje in prevagala oba dela."

Kužeta sta bila s tem predlogom zadovoljna in šli so z mesom v lisicij brlog. Tam zvitorepka pretrga s kremplji meso na dvoje in položi oba kosa na vago. A glej, vaga pokaže, da je kos na desni strani precej težji od nasprotnega. Lisica hitro zgrabi desni kos, odgrizne od njega precejšnji brtev in ga—sne. Zdaj postane seveda levi kos težji in zvitorepka odgrizne in sne tudi od tega tolikšen zalozaj, da postane spet desni kos težji. In tako pridne vaga, se pridneje pa odgrizuje in požira od obeh kosov, vse do časa, da

THANKS FOR THE BUGGY RIDE

"Sure I can drive a buggy, insisted Bob Bolton. "Why, I've backed the car from the garage lots of times and even driven it around the driveway. A car's much harder to drive than an old horse anyway."

His mother agreed with him. Besides the horse was a gentle, sensible animal, and had been a great pet. He belonged to old Aunt Sadie, who had loaned him to the Boltons while she was away on a visit.

Bob wanted to take his sister, Nan, for a drive all by themselves.

"Just a little piece," he begged. "We'll be back in an hour."

It was after school on a cool, sweet day in late fall.

"I'll take my speller and you can hear me," said Nan.

"Then I guess I'll read a little history," Bob said. "We'll park in a nice, quiet place and study."

Bob put the bit and harness on the horse, General, and led him into the traces. After much fussing he got ready to drive off, but that was part of

Nan looked at her little wristwatch and said it was almost 6 o'clock and they ought to start back.

"Let's just go on a little piece," said Bob. "We'll hurry back then. It gets dark so early nowadays."

It wasn't until they reached the end of that road and banged right into another big turpentine barrel that Bob got a little grave.

"It's something like a mystic maze," giggled Nan. "But I don't want to be out here after dark, and we did promise Mother we'd be back in an hour."

"I know it, agreed Bob. "She'd worry. Besides she mightn't let me drive alone again."

They turned around and trotted back on the same road as it grew darker and darker.

Bob strained his eyes for the right turn, but even so they didn't pass the big chestnut tree and after awhile they ran up against the fourth turpentine barrel.

"Well, Nan," he said, "I guess we're lost and I haven't any lights and it's

"Well, Nan," He Said, "I Guess We're Lost"

the fun. It was much more fun than just stepping on the starter. Soon they were trotting down the road.

At the first little cross-road, Bob turned the horse down a dirt road leading through beautiful pine woods. They saw partridges rising out of the brown leaves and grass by the roadside and passed chinkapin bushes with squirrels busy in them, and there was a haze of smoke in the air from brush fires.

In a quiet spot they stopped and Bob heard Nan's spelling. Then he read a little about Valley Forge and talked about that heroic campaign. But, of course, that wasn't taking a buggy ride and in a little while General was trotting again.

Suddenly as they turned a curve they came to a large turpentine barrel directly in front of them and the horse stopped.

"Guess the road ends here," said Bob. "Now watch me turn around."

Fortunately there was room to turn the buggy without backing and Bob said he would take a road they had passed on their way through the forest.

When they turned into this other road, they found it was narrower and less traveled and carpeted with brown pine needles.

"This is the sweetest place!" cried Nan. "Aren't we having a lovely time?" The road wound on before them, the bushes at the sides brushing the buggy wheels, but after awhile they suddenly stopped. In front of them was a large turpentine barrel and the road ended.

"They must get a lot of turpentine out of these trees," Nan remarked. "Can you turn around here? It's so narrow."

Bob managed very well, in fact General seemed to know all about turning around himself and soon they were going back over the road. All would have been well if they had gone a bit further, but Bob made a left-hand turn too soon and they were on another narrow buggy road just like the others. It was when they passed a large dead chestnut tree Nan exclaimed:

"I don't remember that!" "Neither do I," said Bob. "I guess we took the wrong road. Well, all roads lead somewhere and we might as well go on. There's no place to turn here anyway."

ostaneta na vagi koščku, le še tolikšna, kakor kak pišvak oreh. Psička zdajci sežeta vsak po en košček, zvitorepka pa smukne iz brloga, se zunaj škodoželjno zakrohče in brzo odnese pete v temno noč.

Pseta, vsa osramočena nad toliko potegavščino hudomušno zvitorepke, godrnjaje použijeta borne ostanke ter skleneta, da si odslej ostaneta v vednem prijateljstvu. Bridka izkušnja ju je izučila, da

kier se je prepirata dva, tretji dobilek ima.

(Mlado Jutro.)

RAISIN SANDWICH FILLING

Grate the rind and squeeze out the juice of one lemon.

Put one cup of water.

Three-quarters cup of sugar.

With the lemon juice and rind and bring to a boil.

While this is getting hot put one cupful of seeded raisins through a grinder.

Dissolve two level tablespoonfuls corn starch in two tablespoonfuls water.

When the juice, sugar and water has boiled two minutes add the dissolved corn starch and stir well.

Cook three minutes at a slow boil.

Stir in ground raisins.

As soon as raisins are well mixed in the hot fluid, set the pan from the fire and let stand 10 minutes. Then pour into a bowl or jar and keep in a cool place. This filling will keep for days.

To make the sandwich: Spread one piece of bread with butter and another with the raisin mixture. Press together and cut diagonally. Serve at once or wrap in paraffine paper till needed.

Utva:

MICA BUTICA

Mica Butica

je res krasotica.

Ko buča okrogla

njena so lica,

njena ušesa

so mlinska kolesa,

in njene oči

kot ploč od peči;

in tak je njen nos,

ko parizarski voz,

velika nje usta

od Božiča do Pusta,

še roke so njene,

ko vile senene,

a njene noge

ko burkije stare.

Pa tako ima grivo

kakor predivo,

se z grabljami češe,

z loparjem pa pleše.

A PIANO STUDENT

Our big piano seems to me

Almost a thing of life,

One end sounds like a drum, you see,

And one squeaks like a fife.

And in between all kinds of keys

Make any note you like,

And you can play what tune you please

If you know which to strike.

And I intend to learn to play

As big professors do,

And practice every single day

As teacher tells me to.

And then, when I have learned real

good,

I'll have a concert planned,

And people in our neighborhood

Will say, "Don't she play grand?"

D. Vargazon:

PALČKI

Palček si mane

očke zaspane:

"Hrib je ves bel!"

Skočijo bratci,

hajd, za krljati!

kdo jih bo ujel?

Palčki s kraguljčki

v teku zvone,

v smrekah draguljčki

ivja bleste.

Ves dan s krljati

rajačo bratci

radostni lic:

v burji in mrazu

pride po gazu

pedenj—možje;

"Kje so kraguljčki?"

"V smrekah zvone!"

Palčkom draguljčki

v bradah bleste.

Franka Lavrenčičeva:

MISJA SEJA

So miške se zbrale, stare in mlade,

ker vse bi odkrile mačke se rade.

Vse vprek so skakale in modrovale,

kako bi staro mačko ugnale.

Zagledale zvoncek so v kotu na traku,

ki kužek ga izgubil v podstrešnem je mraku.

In gledati hitro začele—

kaj kmalu so zvoncek imele.

"Le čakaj, ti mačka, zdaj boš se postila,

ti zvoncek na vratu boš vedno nosila;

in če boš prišla, bomo slišale te

in hitro poskrile se v luknjice!"

"A kdo naj mi zvoncek obesi?"

zaklile jim mačka na lesi.

"Jaz ne! Jaz že ne!" so miške zavpile

in kakor bi mignil, so se poskrile . .

Prepozno

Mati: "Jurček, jaz sem ti rekla, da

ne smes snesti več kakor pet hrušk."

Jurček: "Da, mama, toda ti si mi

to rekla, ko sem jaz jedel že deseto

hruško."

THE VIRGINIA CREEPER

There are some people whose lives are spent in the effort to make others happy—in failing to see shortcomings of those with whom we are thrown—and in making ugly places more pleasing to the eye—in uprooting the thorns and thistles along life's pathway and in planting roses instead. Sometimes this lovely trait seems to find its way into the hearts of certain plants.

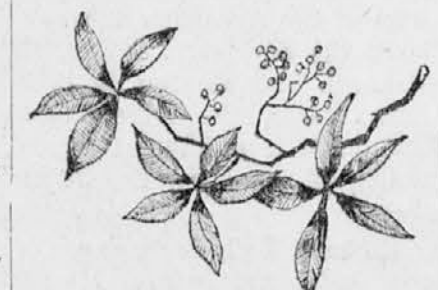
And surely the Virginia Creeper is one of these and it stands in the foremost rank of those who go about doing thoughtful, kindly acts. Whenever the vine finds something that seems to need a curtain, it at once proceeds to spread one. When it comes to a sagging fence; a tottering wall; a tree standing stark and dead; a naked telegraph pole; a cabin falling into decay; an unsightly heap of rocks, or the sloping banks of a roadside ditch, it at once goes to work dressing them up—and the next year you would not know them.

It goes about its task so painstakingly that not an inch of surface, but what is wearing its mantle of tender verdure; while the surface is as smooth and even as if it had been gone over with a lawn mower. Nothing adds so much to the restful beauty of an old stone structure, be it church or tower, as does the delicate tracery of this graceful vine.

The vine comes into flower in July, but the yellowish-green blooms are so small and insignificant that few people realize that it has bloomed at all; and if it were not for the dark-blue berries, each one suspended by a bright-red stem, one might be inclined to think it never blossomed. But there must have been some kind of a bloom or there could have been no fruit. It is in October that the Painter of the Hills touches the tips of each leaf with a tinge of red; and as the season advances the foliage becomes a flaming mass of crimson and gold, with faint tracings here and there of green.

One by one the leaves loosen their hold on the parent vine and fall to the ground, where they drift into heaps of autumn glory. The plant seems to know that the flowers of summer are gone and its painted leaves are doing their best to take their place.

The vine's method of climbing over a smooth, hard surface is as wonderful as it is interesting. As fast as they are needed, the plant puts out branching tendrils and these may look very frail and weak, when we remember that they are expected to support the weight of the vine—but just try to break one and you will find it to be almost as strong

as wire. After the tendrils have pressed against some hard surface for a day or so, the tips of the tendrils swell and turn bright-red, forming little disks or cushions that have the power of adhering tightly to brick or stone; and of holding on with a grip that neither the weight of the vine can break, nor the softening effect of the rain loosen. Darwin, who liked to prove things, experimented with a vine, having five disk-bearing branches, and found that it had the strength to support a dead weight of ten pounds.

As soon as a branch has become firmly anchored, it puts out another joint and this, in turn, grows another cluster of bright-red disks, to grasp the support a little higher up. So up and up the vine travels, clinging as it grows.

Why it is called the Virginia Creeper nobody knows, as it does not confine its creeping to the boundaries of this historic old state, but rambles over roadside fences and crumbling walls from Manitoba to Mexico and seems to feel as much at home in one place as another. But it is a native of North America.

It is a pity that so many, who should know better, confuse this lovable, friendly vine with the noxious poison ivy, it is true that some of their habits are the same and they are likely to select similar locations; but there should be no difficulty in being able to tell one from the other. As the poison ivy has only three leaflets, while the Virginia Creeper has five. If you have trouble in remembering this, just count the leaflets, and imagine that those of the ivy spells F-O-E, while the five leaflets of the Creeper can be made to spell the word L-O-V-E-R, and a lover is certainly a friend, and not a foe.

WHO?

Who made an egg stand straight alone

And said the world's round like a dome,

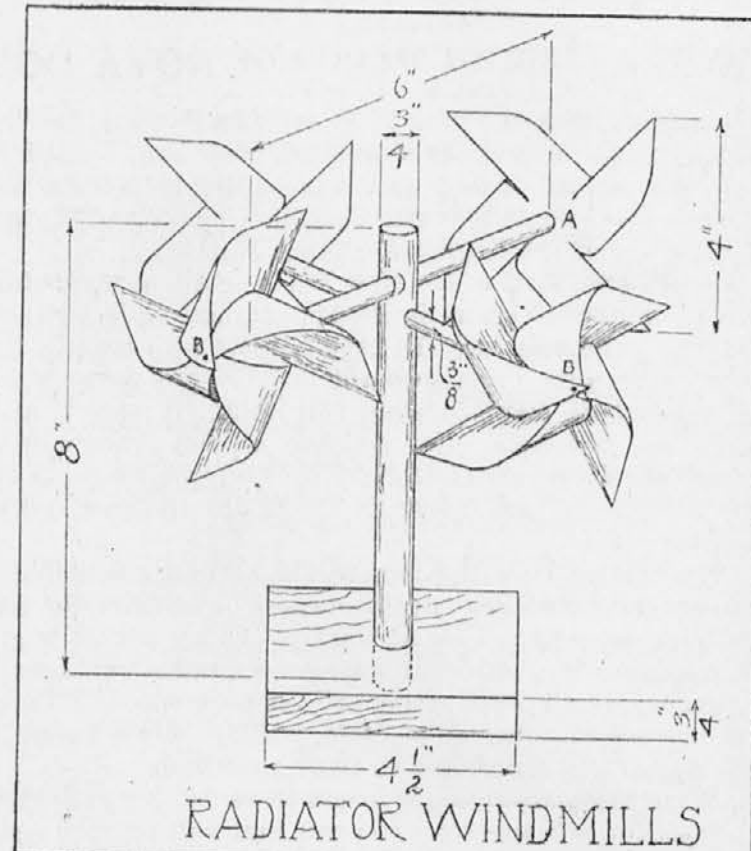
Who westward sailed with vessels three

And found by chance our great country?

Columbus.

THE HANDY BOY AT HOME

By CHARLES A. KING
State Normal School, Plymouth, N. H.

The "Handy Boy" will be glad to have an interesting project to help him kill time at home when nothing outside holds any particular interest for him. This is a simple toy and easily made, often with material at hand and will help small brother to amuse himself during winter days. The mills may be placed upon a radiator, a hot air register or in a ventilating shaft; the current of warm air will make the mills revolve merrily.

Make the base $\frac{3}{4}$ "x $\frac{3}{4}$ "x $\frac{1}{2}$ "; bore a hole in the center to receive the $\frac{3}{4}$ " dowel upright or a piece of broomstick will answer very well. Glue it in place strongly. Get out two $\frac{3}{8}$ " dowels or

A NATION—AL GAME

When your friends come to see you distribute paper and pencils, and ask them these questions:

The pupils' nation?	ExamINATION
The teachers' nation?	ExplaNATION
Astonished persons' nation?	ConsternATION
A murderous nation?	Assassination
A criminal's nation?	Condemnation
An actor's nation?	Impersonation
A ruler's nation?	Domination
His subjects' nation?	Subordination
A labor union's nation?	Combination
A smallpox patient's nation?	Vaccination
A fortune-teller's nation?	Divination
A floral nation?	Car-nation
A politician's nation?	Nomin-ation
A resolute person's nation?	Determination
An unpleasant nation?	Contamination
A new king's nation?	Coronation
The poet's nation?	Imagination
The traveler's nation?	Destination
A giving-up nation?	Resignation
A charitable nation?	Donation
A charmer's nation?	Fascination
The climax of a nation?	Culmination
A religious nation?	Denomination
A starting nation?	Germination
An ending nation?	Termination

THE CHILDREN'S PET

MLADINSKI DOPISI

Contributions from our Junior Members

TRAPPING ANIMALS

One day my boy friend and I decided to go out in the woods to roast potatoes. As we were walking we saw many little animals, among which was a rabbit. We shot the rabbit and skinned it.

Pretty soon we came to a camp that had four chairs, a table, stove and some dishes. We started a fire in the stove and roasted our rabbit in the frying pan along with some potatoes. After eating the meal we started to find our traps. In my trap I found a weasel and a skunk. My boy friend Joe could not find his traps, but upon walking farther down we caught a boy picking them up.

Peeved, Joe said, "Those traps are mine." When the boy heard this he dropped the traps. As a number of animals were caught in the traps, Joe sold the skins and bought a number of bullets.

Anton Kotnik,
SSCU No. 25, Eveleth, Minn.

TWO IS ONE

I was imitating the young Mexican boy in "Dynamite" when the bottom of the sofa fell out. On replacing the cushions, I found a piece of paper on which was engraved in gold the following: "Darn them holes" and "Two is One."

This was a mystery, so I turned over the paper and found it a black color. From it ascended a large black stocking. The stocking winked at me and then dropped dead. I was so surprised that my eyes nearly popped out. I closed them, and upon opening them again I discovered that I was dreaming. Before me was my sister holding a pair of black stockings, which I was told to sew. On beginning my task I explained, "Darn them holes." This explained my dream.

Amelia Peternel,
SSCU No. 2, Ely, Minn.

SANTA CLAUS

My brother and I both listened to the Christmas tales my mother was telling us on the night before Christmas.

"Now, if you want Santa to bring you some presents you had better run off to bed," she said, after finishing the story.

I hung my stocking before the fireplace and scampered off to bed. It was during the night that I heard the sound of musical bells.

"Santa Claus," I said, running to the window to catch a glimpse of him. How peaceful it looked—the snow covered the ground like a soft, white blanket. The moon slowly sailed along, while the stars twinkled in the heavens. Not a soul was in sight.

All at once I heard the tinkle in our living room. As quietly as possible I crept down the stairs. I tiptoed to the entrance of the room, and as I was a small tot I fitted perfectly under the rocking chair.

"I'll help you trim the tree as soon as I finish filling the stockings and wrapping the presents," said mother to father.

"Now I know who is Santa Claus," I said to myself, and crept back into bed.

Annie Govednik,
SSCU No. 30, Chisholm, Minn.

JOHNNY'S DISOBEDIENCE

It was a cold January evening, and a blizzard was raging outside, when my father, my mother and I were seated beside the stove listening to the wind howling through the chimney. The dog was half asleep under the stove and Johnny was busy with something in the next room. All of a sudden he came into the kitchen and asked my mother if he could go out with his sled. My mother said, "No," but Johnny was always disobedient, so he went out.

Well, everything was quiet for about half an hour, then all of a sudden we heard a big crash. We went out and saw poor Johnny lying in the snow head first. This taught him a lesson, and never was Johnny disobedient again.

Anthony Cimmerman,
SSCU No. 37, Cleveland, O.

THE LOST FRIEND

One day I went to visit some friend very dear to me. I knew someone was missing. For I saw an empty chair. The missing one was Mother. There never could be another To take her place.

She had passed away,
A certain day in May;
That made me sad, indeed,
She had done many a kind deed,
For people who were in need,
Helped me out many times,
When I was in trouble,
Never seemed to hurry,
And never worked for pay.

Josephine Chanko,
No. 66, SSCU, Joliet, Ill.

GETTING UP

Submitted by Mary Chanko
I hate to get up in the morning,
I hate to get up before the day is dawning.

Always think it is too soon
To get up just before noon.
I like to lie in bed, it seems,
And have a lot of dreams.
When it's time to get up
I like to pretend I'm asleep.
And snuggle in my bed covers.
In winter when we have snow
That is the time, especially,
That I hate to get up.
When the room is cold
I don't feel so bold
As to get up.

That makes me shiver
Just like if I fell in a river;
But on the other hand I'm wise

When they have a surprise
I hurry and arise.
Perhaps some day
I'll get up full of glee.
But I still think that
Early to bed and early to rise
Was always meant
For old-fashioned guys.

Ely, Minn.

This is the first time that I am writing to the Nova Doba.

Today is the first day of the year 1931, and also my birthday. I received a number of presents. I can't go out and play with my skis, for I must attend Savoy School. I am in the third grade, and have a teacher named Miss Dohl. She is a very good teacher. We have two big, pretty rooms; and in each there are two grades, first and second, and third and fourth. There are two teachers in our school. We enjoyed two weeks' vacation, and hope that the others had a good time, too.

Justin Koren.

NOVO LETO

Tim, tam!

V stolpu se je zamajalo,
Novo leto prismejalo
se je k nam.

Bodi nam od srca zdravo,
bodi dobro, bodi pravo!
Vsem prinesi srečo nam!

Tim, tam:
kakor boste vi hoteli,
kakor boste vi želeli,
bodem mlado leto vam—
tim tam!

(Poslala Mary Hlovar, Blaine, O.)

Export, Pa.

Centenji g. urednik: Ne zamerite mi, ker vas opozorim na moje slabo pisanje. Pa mi ne da srce miru, da se ne bi zopet oglašil, ker vam ne morem povedati, kako sem bil vesel, ko je moj decemberski dopis zagledal beli dan, še bolj pa, ko mi je tajnik društva izročil ček za \$1.00. Prav lepa hvala vam in glavnemu odboru za nagrado, ker to jaz ne bom nikdar pozabil. To mi bo za spomin od naše drage matere J. S. K. J.

Ako bi jaz mogel povedati vsem tistim mladim, ki še niso pri J. S. K. J., bi se danes pristopili, da bi že jutri bili vsi člani.

Na večer 20. decembra nam je naše društvo sv. Alojzija, št. 57 JSKJ, priredilo party ali Miklavžev večer, namreč za nas, ki smo v mladinskem oddelku. O, ko bi nas bili vi, g. urednik, videli, kako smo se modro držali! Vsaki je rekel, da nas je lepo videti, samo žal, da nismo bili vsi skupaj, kar nas je pri društvu. Temu vzrok je kriza, ker so se njih roditelji preselili v druge kraje. Imeli smo prav imenito, in ko smo bili vsi najboljše razpoloženi, nekdo močno potrka na vrata. In kaj mislite, kdo je bil? Sam sv. Miklavž z veliko vrečo na ramih. Najprej nam je dejal naj bomo priidni in zvesti člani J. S. K. J., potem je pa povedal, da je prišel iz Ely, Minnesota. Da ga je poslala J. S. K. Jednota, zato, ker smo dobri in pridni. Dejal je, da ko dorastemo in dosežemo 16. leto, bo moji dobri člani naše matere JSKJ. Jaz bi mu bil prav rad obljubil, samo da bi mi bil več orhove nasipal na krožnik. Morebiti bo kdo mislil: ko bi se ga ne bil bal! O, ne, to pa že ne, saj je bil prav lep in rudeč. Vsi smo se smejali, samo eden je pod mizo smuknil, dokler Miklavž ni odšel zopet nazaj na Ely.

Torej hvala članom društva št. 57 JSKJ, ki so nam priredili tako lep večer—oh, boy! H koncu pa pozdravljam glavni odbor in vse članstvo JSKJ, posebno pa še člane našega društva št. 57 JSKJ.

Rudolph Supancic (12 let),
društvo št. 57 JSKJ.

FRIGHTENED

One day a group of us children stayed home. We were playing house. After the blinds were pulled down and the door was locked we went into the closet. A knock at the door was heard. This frightened us very much. But it was only a little boy running his toy car back and forth in the other room. Just the same, we stayed in the closet until the boy went home. After that we never liked to stay home alone.

Juanita Kochevar,
Renton, Wash.

THINKING

Submitted by Pauline Leskovec
Once there was a girl so gay,
Who at night would lay
Upon the sweet and fragrant hay,
Thinking of the moon and stars,
The planets and the Mars.

As she lay there thinking, thinking,
And the stars above her twinkling,
The moon that was so bright
Would give so much light
The planets and the Mars
Were just like the other twinkling stars.

NAGRADE

Za dopise, priobčene v mladinski prilogi Nove Dobe meseca decembra, so bile mladinskim dopisnikom nakazane sledeče nagrade:

Margareth Shuster, društvo št. 92, Joliet, Ill., \$3.00; Anthony Cimmerman, društvo št. 37, Cleveland, O., \$2.00; Rudolph Rolish, društvo št. 36, Conemaugh, Pa., Rudolph Supancic, društvo št. 57, Export, Pa., Johana Kumse, društvo št. 6, Lorain, O., Josephine Chanko, društvo št. 66, SSCU, Joliet, Ill., \$1.00; Ivan Varoga, društvo št. 26, JSKJ, Pittsburgh, Pa., \$1.00; Anton Kovačič, društvo št. 116, JSKJ, Joliet, Ill., \$1.00; Frank Schiffrar, društvo št. 263, Unity, Pa., \$1.00; John Keržnik, Barley, Idaho, \$1.00; Dr. A. Furlan, Chicago, Ill., \$1.00; N. N., mesto venca pokojnemu Franku Petkovskemu v Waukeganu, Ill., \$1.00; N. N., mesto venca pokojni soprogi Jožeta Zavrtnika, Chicago, Ill., \$1.00; Bratje Caljan, Fontana, Cal., \$2.00; John Ambrožič, Salida, Colo., \$2.00; Joe Vičič, Morley, Colo., \$1.50; Dr. J. L. Zaplotnik, Lindsay, Omaha, \$1.00; Dr. F. J. Kern, Cleveland, O., \$1.00; Joe Lipeč, \$1.00; Paul Fatur, 75 centov; po 50 centov pa: Andrej Milavec, L. Pavlič, John Ludvik in John Logan; J. Krule 25 centov. Vsi v Delagua, Colo. Po \$1: J. Tomšič in Joe Bergoč, oba v Trinidad, Colo. Anton Dekleva, Hastings, Colo., 25 centov, Anton Rebec, Bowie, Colo., 50 centov. Po 50 centov: Frank Rem-

(Nadaljevanje na 6. strani)

DOPISI

(Nadaljevanje iz 2. strani)

bo vršila 17. januarja v običajnih prostorih. Seja se pričene, kot po navadi, ob osmih zvečer. Ker je v odboru mala izpredemba in ker bo treba nekaj članov v pomoč društvenemu odboru za prireditve 25-letnice obstanka društva, ki se bo vršila spomladi, je priporočljivo, da pridejo na sejo po možnosti vsi člani. Vsak nam svet bo dobrodošel in vsaka pomoč.

Malokdo si predstavlja, kaj 25-letnica pravzaprav predstavlja. Enemu ali drugemu, ki je poročen 25 let, se zdi, da je to tako hitro poteklo, da sam ni prav vedel kdaj. Približno tako je pri društvu "Zvon." Staro je že 25 let, toda se počuti še mlado in upa, da bo pri dobrem zdravju dočakalo tudi 50-letnico. Dolžnost naša je, da prosimo srebrni jubilej društva tako, da bo v največjo korist društva in Jednote. Največja korist bo vsekakor, da pridobimo kolikor mogoče velikih novih članov v oba oddelka. Mnogo je danes članov, ki so le nekako "delno" pri društvu, ker k istemu ne spada vsa njihova družina. Kjer sta oče in mati, tam bi morali biti tudi otroci. Saj pri nobeni drugi podporni organizaciji ni zanje boljših pogojev in ugodnosti kot pri JSKJ. Lepo bi bilo, če bi 25-letnico društva proslavili z "zlatim" številom 100 novih članov za oba oddelka.

V slučaju pa, da mladina ne mara pristopiti v 25 let staro društvo, nagovorimo jo, da pristopi v katero angleško poslušalnih mladih društev. Imamo tu v Chicagu kar dve angleško poslušalni društvi JSKJ, ki sta si nadelali nalogo, da pošteno zabavata svoje člane, ostali čas pa prispevata v korist naši skupni materi J. S. K. Jednoti. Pri tem je precej dela, in vsak naj bi v tej smeri pomagal, kjer in kolikor more. Naša Jednota je nepristranska in vsa društva pod njenim okriljem so enakopravna. Moja želja je, da bi vsa društva JSKJ v Chicagu napravila kampanjo za pridobivanje novih članov. Časi sicer niso najboljše, toda z dobro voljo in vztrajnim delom se da mnogo storiti.

Vsi člani društva "Zvon," ki ljubite svoje društvo in Jednoto, pričnite z delom takoj s 1. februarjem in prispevajte kar največ morete za dostojno 25-letnico društva.

Pričakujejo kar največjo udeležbo na seji društva "Zvon," ki se bo vršila 17. januarja, beležim z bratskim pozdravom,

John Zvezich, predsednik.

Cleveland, O.

Na decemberski seji društva Marije Vnebovzete, št. 103 J. S. K. J. je bilo sklenjeno, da se bodo v bodoče vršile naše društvene seje vsako tretjo nedeljo v mesecu, in sicer ob dveh popoldne. Želim, da bi se prihodnje seje, ki se bo vršila 18. januarja, udeležile vse članice našega društva, posebno še tiste, ki na decemberski seji niso bile navzoče. Na tej seji bo predložen celoletni društveni račun in na vrsto bodo prišle še razne druge zadeve. Izvoliti moramo dve zastopnici, da bosta zastopali naše društvo, dalje moramo izvoliti veselični odbor, ki bo preskrbel vse potrebno za veselico in banket, s katerim bomo proslavile dvajsetletnico obstanka dne 19. aprila. Ta banket bo prirejen v Slovenskem Domu na Holmes Ave., in moja želja je, da bi se istega udeležile vse članice, posebno pa še vse živeče ustanoviteljice društva. Enkrat v dvajsetih letih se že spodobi, da pridemo skupaj vse in se medsebojno

štev. št. 66, Joliet, Ill., in Henry Korent, društvo št. 200, Ely, Minn., pa po en dolar.

zabavamo, kakor se kot društvenice vedno medsebojno podpiramo. Na prihodnji seji bo dobila vsaka vstopnica za banket; vstopnica za banket stane en dolar in vsaka članica našega društva mora vzeti eno. Jaz mislim, da ne bo nobena ugovarjala, ker dvajsetletnica društva se ne obhaja vsak dan.

Vse članice prosim, da so točne in plačevanjem asessmenta, ker na decemberski seji je bilo sklenjeno, da tajnica ne sme za nobeno zakladati iz društvene blagajne. Ako katera članica v resnici ne bi mogla plačati, naj pride na sejo, pa se bo ukrenilo, da se založi zanjo. Članica v mesecu, ko je suspendirana ne dobi bolniške podpore, ako zbolí. To bi morale vse članice vpoštevati in skrbeti, da se ne izpostavijo nevarnosti suspendacije.

Za leto 1931 je bil izvoljen odbor kot sledi: Agnes Kralj, predsednica; Josephine Jevnikar, podpredsednica; Anna Walter, 16009 Waterloo Rd., tajnica; Mary Walter, blagajničarka; Jennie Gornik, zapisničarka; Mary Hribar, Ivana Ferjančič in Ivana Past, nadzornice; Julia Struna, zastavonoša. Društvena zdravniška sta dr. L. J. Perme in dr. M. C. Davis.

Na svidenje na seji 18. januarja ob dveh popoldne!

Agnes Kralj, predsednica.

Pittsburgh, Pa.

Novo leto je nastopilo in nastopilo je tudi novo delo, katero naj bi prineslo naši Jednoti obilnega uspeha. Da pa se doseže uspeh, je potrebno, da se medsebojno dogovorimo in napravimo načrt, po katerem bi bili mogoče priti do uspeha posameznim članom, društvom in Jednoti. Za to skupno delovanje se je ustanovila Zveza društev JSKJ v Pennsylvaniji, da bi se namreč skupno razmotrivalo in ukrepalo za uspeh Jednote, društev in posameznih članov. Namen je plemeniti in bo se izkazal koristnim, ako ga bodo društva vpoštevata in sodelovala z Zvezo.

Res je, da so težkoče, posebno v sedanjem času, ampak poguma ne smemo izgubiti. Žrtvujmo delo, ki bo rodilo sad, če ne nam, pa našim potomcem. Da se nobeno delo ne more izvršiti brez stroškov, je vsakemu znana resnica. To velja tudi za Zvezo. Radi tega je bilo sklenjeno, da vsako društvo, ki pripada Zvezi, plača letno pet centov od člane v pokritje neizogibnih stroškov.

Kot predsednika Zveze me veže dolžnost, da prijazno opozorim in pozovem vsa društva, ki bi pripadajo Zvezi ali ki nameravajo pristopiti, da ta asessment plačajo do 1. februarja 1931. Na omenjeni dan se bo tudi vršila tretja seja Zveze, na katero so vljudno vabljeni vsi zastopniki društev. Več o tem je pa že tajnik Zveze poročal. Ker so delavske razmere slabe, je morda priporočljivo, da posamezna društva izvolijo le po enega dobrega zastopnika za sejo zveze v Pittsburghu, ker se s tem zmanjšajo vozni stroški. Seveda, društva naj delajo glede tega po svoji previdnosti.

Upam, da bodo društva v Pennsylvaniji vpoštevata moja priporočila in storila svojo dolžnost, da se zamore izvesti namen Zveze.

Z bratskim pozdravom,

Ivan Varoga,
predsednik Zveze društev JSKJ v Pennsylvaniji.

Pittsburgh, Pa.
Članstvu društva sv. Štefana, št. 26 JSKJ naznanjam, da je bil za leto 1931 izvoljen odbor kot sledi: Joseph Snelar, predsednik; Frank Koncilja, podpredsednik; Joseph Pogačar, tajnik, zapisnikar in organizator; Jacob Saver, blagajnik; Ivan Varoga, Ignac Podvasnik in Ignac Kastelic, nadzorniki. Društvena zdravniška sta dr. Benjamen Weiner in dr. James

Rodgers. Društvene seje se vršijo vsako tretjo nedeljo v mesecu v Slovenskem Domu na 57. cesti. Od ene do dveh popoldne se pobira asessment, ob dveh pa se pričene seja.

Glavna letna seja meseca decembra je bila dobro obiskana. Lahko rečem, da je bilo do 150 članov in članic navzočih. Z veseljem so dali društveni uradniki svoja letna poročila. Posebno je bil razveseljiv naraščaj v članstvu, namreč za 69 članov v obeh oddelkih. Želim, da bi se bratje in sestre tako številno udeleževali seji, kot je bil slučaj pri glavni letni seji.

Član, ki še ni dobil stenskega koledarja JSKJ za leto 1931, naj se zgłosi pri meni, da ga dobi, ali pa naj piše in mu bo poslan po pošti. Vse člane prosim, naj bodo točni s plačevanjem asessmentov. Vsak naj plača najkasneje do 25. v mesecu. Ako kateri član nima denarja za asessment, naj pride doletni mesec na sejo, pa mislim, da bo društvo založilo zanj. Na mene naj se nihče ne zanaša, da bi založil, ker tega ne morem pri najboljši volji storiti. To sem zapisal danes glede plačevanja mesečnega asessmenta, da se ne bo pozneje morda kdo jezil na tajnika, če bo vsled neplačanja suspendiran. Vse člane, ki se preselijo, prosim, da mi točno sporočijo svoje nove naslove. — Z bratskim pozdravom,

Joseph Pogačar,
tajnik društva št. 26 JSKJ.

White Valley, Pa.

Leto 1931 se je začelo, kakor vsa prejšnja, z novimi upi na boljše bodočnost, z upi, da se zopet povrne prosperiteta v deželo. Seveda je bodočnost negotova in bo morda tudi to leto ostalo le pri upanju na boljše čase. Delavci v splošnem lahko spravijo dobičke njihovih žuljev, in tudi z letnimi računi so navadno hitro gotovi, ker zaslužek je jako skromen, da je treba precej obračunati, če se hoče izhajati. Slovenci smo še nekako srečni, ker imamo društva in njih seje, da se vsaj včasih odtegnemo vsakdanjim skrbem.

Tukajšno društvo sv. Pavla, št. 116 JSKJ je na zadnji letni seji sklenilo, da si nabavi društveno zastavo, da ne bo zaostajalo za drugimi. Razvije zastavo se bo vršilo 30. maja 1931. Člani in odborniki bodo čas od sedaj do 30. maja vporabili, da uredijo in pripravijo vse potrebno, da bo slavnost razvitijskega dobro uspela. Vsa bratska društva te okolice so že zdaj prošnje, da ne prirejajo svojih lastnih prireditev na dan 30. maja, ampak istim določijo druge datume. Vsa so seveda tudi že sedaj prošnja, da se udeležijo naše proslave 30. maja. V podobnih slučajih jim bo naše društvo skušalo vrniti naklonjenost in poset. Program proslave bo pravočasno naznanjen. — Pozdrav!

Za društvo št. 116 J. S. K. Jednote:

Anton Kovačič, predsednik.

Chicago, Ill.

Sosestri v spomin. — Ravno ob zatonu leta 1930 je društvo Jugoslovansko, št. 104 JSKJ izgubilo eno izmed najmlajših članic. Dne 28. decembra 1930 je umrla po večmesečni mučni bolezni sestra Marija Rozanc. Februarja meseca t. l., je prestopila iz mladinskega v odrasli oddelke. Nihče izmed nas takrat navzočih ni mislil, da bo za tako malo časa, gotovo ona sama najmanj. Ravno je stopila v življenje in dorastla toliko, da bi bila staršem v oporo, pa je morala umreti. Žalostno je vedno, kadar smrt ugrabi koga izmed nas, a naravnost prestresljivo je, kadar je upihnjeno življenje 17-letnemu dekletu ali fantu, ker to je proti naravi, da odide kdo od nas v cvetu svoje mladosti. Toda, kaj hočemo, usoda gre svojo pot, ne meneča se za našo tugo in bol. Sestra Mary, društvo Jugoslovansko se poslavlja od Tebe in Ti želi sladek počitek, Tvoji družini in so-

rodnikom pa izraža iskreno sožalje!

Anton Krapenc Jr.,
tajnik društva Jugoslovansko, št. 104, JSKJ.

Great Falls, Mont.

Tem potom so vabljeni vsi člani in članice društva sv. Antona, št. 131 JSKJ, da se udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 18. januarja ob osmih zvečer v Nemančevci dvorani. Na omenjeni seji bo podano poročilo o dohodkih in stroških v letu 1930, ob enem pa bo to prva seja v letu 1931. Novi društveni uradniki bodo zavzeli svoja mesta na omenjeni seji. Člani so prošnje, da se kar mogoče številno udeležijo omenjene seje, ob enem so pa tudi prošnje, da gredo na roke odboru pri društvenem poslovanju, ker bo to pomagalo k napredku društva in Jednote. Škoda, da dosednji predsednik, sobrat Frank Hočevar, ni hotel več sprejeti urada, ker je bil ves čas vrlo aktiven uradnik in je gledal za lep red in napredek društva. Prepričan sem pa, da smo v novoizvoljenem predsedniku Mihaelu Drozihu dobili dobrega namestnika prejšnjemu in da bo društvo tudi v bodoče napredovalo in si obdržalo dober ugled. — Vsemu članstvu voščim mnogo sreče v letu 1931!

Anton Golob,
član društva št. 131 JSKJ.

Brooklyn, N. Y.

Članstvu društva sv. Petra, št. 50 JSKJ naznanjam, da se bo vršila prva seja tega leta v soboto 17. januarja v dvorani Slovenskega Doma v Brooklynu. Vabljeni so vsi člani in članice, da se te seje gotovo udeležijo, ker bodo poročali računi za celo leto 1930. Neopravičena odsotnost bo kaznovana po društvenih pravilih. Vsi člani, ki so kaj zaostali z asessmentom, so prošnje, da poravnajo dolg na seji 17. januarja. Vsak naj novo leto dobro začne, da bo mogel računati na dober zaključek. Na tej seji bo zavzel svoje mesto novi odbor za leto 1931, ki je sestavljen sledeče: Joseph Skrabec, predsednik; Ignac Nakrst, podpredsednik; Jakob Slabič, tajnik, Gabriel Tassoti, blagajnik; George Stojas, zapisnikar; Valentin Orehek, John Orosch in John Cvetković, nadzorniki; Ignac Nakrst, zastavonoša; Anton Starin in Frank Tončič, asistenti; John Wesel, zastavonoša ameriške zastave; Gabriel Tassoti, maršal; Jacov Slabič, organizator. Društveni zdravnik je dr. Houghton na 195 Lenart St. — Bratski pozdrav, in da se vidimo na seji v soboto 17. januarja!

Jacob Slabič, tajnik.

Center, Pa.

Na letni seji društva sv. Barbare, št. 33 JSKJ je bil izvoljen sledeči odbor: Anton Eržen, predsednik; Frank Sifrar, podpredsednik; Frank Schiffrar, Box 263, Unity, Pa., tajnik; Joseph Škerlj, blagajnik; Frank Peternel, zapisnikar; Paul Koral, Joseph Cesar in Joseph Piuk, nadzorniki; Frank Laurich, organizator. — Vsem uradnikom in vsem članom društva želim mnogo uspeha v letu, katero smo pravkar nastopili. Posebno velikih uspehov pa želim našemu organizatorju, da bi se mu posrečilo spraviti število članstva na 300. — Pozdrav!

Frank Schiffrar, tajnik

Delmont, Pa.

Članstvo društva sv. Pavla, št. 116 JSKJ pozivljam, da se polnostevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila 18. januarja, ker imamo mnogo važnih reči za rešiti. Člane, ki so zaostali s svojimi asessmentom, pozivljam, da jih poravnajo in točno in pravočasno plačujejo vsaki mesec, ker tajnik ne bo za nikogar več zakladal. Kdor še nima koledarja JSKJ za leto 1931, naj pride ponj na moj dom ali pa naj pride na januarsko sejo,

kjer ga dobi. — Z bratskim pozdravom,

Alexander Škerlj, tajnik.

Rock Springs, Wyo.

Tukaj je preminil dne 7. januarja ustanovitelj in vedno dober član društva sv. Alojzija, št. 18 JSKJ, sobrat George Taucher. Pokojnik je bil rojen v Dolenji Žetini, fara Javorje nad Skofjo Loko. V Ameriko je prišel pred 39 leti, tu v Rock Springsu pa je bival 33 let. Spravila ga je rudarska naduha, ki ga je nadlegovala šest let. Zapušča žalujočo soprogo, dva sina, eno hčer in enega brata. — Naj mu bo lahka ameriška gruda, sorodnikom pa naj bo izrečeno iskreno sožalje!

Louis Taucher.

Braddock, Pa.

Članom društva sv. Alojzija, št. 31 JSKJ naznanjam, da sem bil podpisani, izvoljen društvenim tajnikom za leto 1931. Vsi člani naj se v tajnika se tikajočih zadevah v bodoče obračajo na sledeči naslov: "Anton Rednak, 1634 Poplar Way N., Braddock, Pa." Asessment bom pobiral na vsaki redni seji in pa 24. v mesecu v Slovenskem domu na 9. cesti. Člane prosim, da plačujejo asessmente redno, ker jaz se bom ravnal po pravilih in ne bom zakladal za nikogar. Končno še prosim vse skupaj, da mi gredo na roke v vsakem oziru, in prepričan sem, da bomo vsi zadovoljni.

Anton Rednak,
tajnik društva št. 31 JSKJ.

Great Falls, Mont.

Člen in članice društva sv. Antona, št. 131 JSKJ prosim, da točno plačujejo svoje asessment, in sicer vsaki mesec, ne na vsake tri mesece. Po 1. januarju 1931 tajnik ne bo založil za nobenega. Kdor ne bo plačal svojega asessmenta do 24. v mesecu, bo suspendiran po jednotlivih pravilih. Zunanji člani naj pošljejo asessment na stari naslov, ki je: 2119—7th Ave. N., Great Falls, Mont.

Lea Fatur

VILEMIR

POVEST IZZA TURSkih BOJEV

(Nadaljevanje)

Ismail se je zvrnil v blazine, zaprl oči. Tu stoji, kakor nadangel z mečem... Zahteval bo račun... Vilemir je stopil bliže.

"Tebi je znano to ime? Rotim te, povej mi, kje dobiš moža, ki je nosil v nečast moje rodbine kratak čas to ime?"

Paša je dihal burno. Odslovil je sužnje. Ko je izginila zadnja noga pod zaveso, je zahropel: "Kaj mu hočeš?"

"Spomnil bi rad izdajico pogazene vere, izgubljene časti in ljubezni... Zaklical bi mu: Vrn se!"

"Neumnež! Bogato je obložena miza tistega z dobrinami življenja. Kako bi se vrnil?"

"A kaj mu more nadomestiti ljubezen Jelene in otrok?"

Paša je prebledel. Bil je nadangel tu z mečem, ogenj je sipal iz njegovih oči, gromovita mu je bila beseda... Mogoče paša se je tresel. Oče pred sinom... Toda premagal je svojo razburjenost, mignil Vilemirju, naj sede in vprašal kar mogoče mirno: "Imaš še mater, bistri sokol? Si sam svojega rodu?"

"Od otročje dobe že pogrešam matere mili obraz. Živim s sestro golobico pri ujeu Radivoju. Iskal je ujec moje mater, pa je ni našel. Mene je poslal Bog po čudni poti k njemu."

Hudoben nasmeh je popačil lepo paševo lice: "Živi tedaj Radivoj? In Bog, praviš, da te je dovel k njemu. No, danes te je pripeljal predme. Ve pač tvoj Bog, da ima oče več pravice do otroka nego ujec. Tvoj oče sem, Vilemir!"

Razširil je roki—toda angel z mečem ni hitel v njegovo naročje. Vstal je in stresel goste plave lase, ogenj so sipale oči, roka se je lotila meča.

"Moj oče si? Sramujem se takega očeta, ki je pomagal pahnti celo deželo, ves narod nemara za stoletja v prepad... Umrla je kraljica, kateri si pomagal pri nesrečnem delu, umrla v solzah pokore... A ti kaj čakaš! Opuščanje ti prinašam od smrtno bolnega strica, od žalujoče sestre svoje, išči ga tudi pri Bogu."

Ismail-Ivo je planil pokoncu: "Kaj? Mar je meni odpustanje! Ujec mi je zagrelnil življenje, me oropal ljubezni žene in otrok. Pusti strica, Vilemir! Tvoj oče sem, ki je hrepenel vedno po tebi, ki je upal, čakal, koplil zlato in časti za sina, ki zdaj nima prijazne besede zame..."

"Ljubezen gre čednosti, grehu pokora. Oče, vrni se z menoj..."

"Od svojega sijaja v vašo beračijo? Zaslepljenec, ti ne veš, kaj je zmogovita moč polumeseca! Sin, bodi pameten—krasen beg bodeš!"

"Nikoli!" je rekel odločno Vilemir. "Če misliš, da je v meni kaj renegatske krvi, se motiš."

"Molči!" je zbesnil paša. "Dovolj potov je, da ukonimo nepokorne glave. Dam ti čas za premišljevanje. Senka odprave častno domov, ti ostaneš pri očetu."

Udaril je v roke. Sužnji so prihiteli.

"Odvedite viteza v zeleno sobo, ne puščajte nikogar k njemu. — In kadar se premisli Vilemir, sporoči, in odpre se ti svet."

Presenečen in nekako osramljen je sledil Vilemir sužnjem. Peljali so ga po dolgem hodniku in nastanili v mali sobi, ki je imela pod stropom edino, zamreženo okno. Ni bilo blazine, ne stolca, da bi sedel. Hoditi je moral po sobi. — Misli je na bednega Jankota, na stricevo in sestrično žalost, ko izvesta... Vedel je, da pride stric, ko ozdravi, ponj... Stric junak, on gotovo ne umrje vsled rane, on pride in ga reši. Le pogum!

Zvečer so mu prinesli sužnji žimnice, stolce in—večerjo. S tekom je nekaj použil, potem pa mirno zaspal. Drugo jutro je zvil skupaj žimnice, del še stolce vrh njih in se vzdignil na prstih do okna. Kazalo je na veliko dvorišče. Po njem so vodili sužnji krasne konje. Videl je tudi Amrovega zlatogriva, ki je gotovo že pozabil rihberškega hleva. Zagledal je svojega belca in zaigralo mu je srce. Da more skočiti nanj in poleteti iz tega Carigrada, polnega sužnosti, sramote in psov... Zažvižgal je konju. Belce je dvignil ušesa, se oziral z ognjevitim očesom, ali gospodarja ni videl... Tisti dan je bil Vilemirju daljši nego celo dotedanje življenje. Bolje smrt kakor ječa...

Amra mu je poslal listek. Naj bo brez skrbi za Jankota. Juro je ostal tu. Za sebe naj se ne boji, saj ga ljubi oče nad vse in se le žalosti, ker ju loči vera. Aiša bedi nad njim, ker ji je rešil sina. Niti las se mu ne sme skriviti. Oče da je poslal Romani lepih darov... Sužnji so prinašali in odnašali molče jedi. Zaprt, sam, vendar se ni uklonil, ni poslal čakajočemu očetu nikakega sporočila. Aiša je skrbela zanj, bila je srednica med trmastim očetom in stanovitim sinom. Vilemir se je smel vrniti v kiosk. Juro je smel biti pri njem, Amra in Aiša sta ga obiskavala. Očeta ni bilo blizu. Poslal mu je mullaha, da ga poučuje v Islamu. Toda mullah ni opravil nič.

Amra mu je pošiljal raznih rokopisov; s temi si je kratil čas, dokler ni prišlo nekaj novega, romantičnega, ki je obvladalo fantazijo mladega viteza.

Izprehajal se je po vrtu. Kar zasliši svež dekliški glas pojo: "Lepa roža, mati božja, o Marija sedem žalosti!"

Slovenska pesem, dekliški glas—kdo je to? Zaklical je čez zid: "Kdo poje tam?"

"Nesrečna sužnja Ljubomira."

"Ljubograjka?"

"Da," je donel iznenadni odgovor. Odslej ni bilo Vilemirju dolgočas. Snoval je načrte, kako bi rešil Ljubomiro in sebe. Čestokrat sta se pogovarjala čez zid. Ti pomenki niso ostali skriti paši, pa bil je zadovoljen—imel je novo mrežo, v katero zadrge sina. Prevelika želja videti Ljubomiro je napolnila Vilemirja, da si je naredil lestvico in splezal na zid. Turško oblečena, mali fes na črni laseh, je stala deklica pod drevesom. Vzdignila je pogled. Zasepetala so drevesa cveticam... nekaj sladko tajnega se je vršilo v hipu, ko sta se videla prvič Ljubomira in Vilemir...

XII.

Golec se je zavlil v meglo. Mrzel, s snežinkami pomešan, dež je padal po rihberških bregeh. V presledkih je bril oster veter, s stokom so stresale smreke in jelke teže deževnih kapelj z iglatega krila in si šepetale, da se bliža zima, mraz.

(Dalje prihodnjič)

DOPISI

(Nadaljevanje iz 5. strani)

šak in Frank Fortuna, Leadville, Colo.

N. N. Salida, Colo., 25 centov.

Anton Hren, Waukegan, Ill., 25 centov.

John Troje, \$1, in John Rigler, 25 centov, Glenwood Springs, Colo.

Po \$1: Anton Majnik, Anton Penko, Frank Ercul, Mike Kornel, Luk, Sitniger, John Dekleva, E. Degan, Tom Zakel; po 50 centov; Anton Delost, Anton Trebec, John Fatur, John Delost, in Matt Česnik. Vsi v Somerset, Colo.

John Rebol, \$1, in Mark Hrvat, 25 centov, oba v Helper, Utah.

Leo Pirnat, 50 centov; po 25 centov: Frank Markošek in Gašper Duler, Standardville, Utah.

M. Laurič, \$1, in Frank Levičnik, 50 centov, Morley, Utah.

Anton Rihtar, 50 centov, Fontana, Cal.

Po 50 centov: Mat Slanc, Anton Benčič, John Bartel; po 25 centov: V. Jurca in Joe Fabjan. Vsi v San Francisco, Cal.

Anton Dekleva, \$1, Sebastopol, Cal.

Frank Udovč, \$1; G. N. Negro, 50 centov, oba v El Verano, Cal.

Frank Star, \$1; po 50 centov: Joe Setina, Joe Trošt, J. F. Jartz; po 25 centov: Andrej Kržišnik, Joe Savič in Joe Mestek. Vsi v Oregon City, Ore.

Joe Peternel, \$1; po 50 centov: Val. Majnik in John Miklič; Anton Omeč, 25 centov Vsi v Renton, Wash.

Po \$1: Blaž Felician, Joe Rihtar, John Cekada. Vsi v Enumclaw, Wash.

John Stermolje, \$1, Everville, W. Va.

Po \$1: Frank Fortuna, Tom Kos, John Puc, John Golob. Joe Tomašič, 70 centov. Po 50 centov: Anton Jugovec, John Šubič, Frank Potočnik, Peter Peršič, Tom Čadež, John Demšer, John Ročnik, Mrs. Josefin, Anton Bernik, Frank Bernik in Rudolf Štravs. Po 25 centov: John Eržen, John Jugovec, Fr. Verhunc, Jakob Suster. Frank Grum, 20 centov. Vsi v Rock Springs, Wyo.

Po \$1: L. Krolnik, Paul Šabec. Po 50 centov: Joe Biščak, John Kočvar, Anton Klun, Anton Galič, Blaž Kos, Frank Lambert. Joe Koščak, 25 centov. Vsi v Diamondville, Wyo.

Mrs. Peternel, \$1; L. Gerbec, 50 centov. Oba v Kemmerer, Wyo.

K. Groznik, \$1, Ambridge, Pa.

Anton Rupnik, 50 centov, Ironwood, Mich.

Frank Cekada, 50 centov; Joe Srebrnjak, 25 centov, Calumet, Mich.

Dosedaj nabranega v Ameriki \$787.95.

Rodoljubna hvala vsem. Čas gre h kraju, ker sredi tekočega leta bo Vilharju postavljen spomenik. V domovini se je že toliko nabralo, da je bil kupljen prostor med cestami, kjer bo stal. Dasi so zelo slabi časi, pozivam rodoljube, posebno Planince, naj še kaj darujejo. Pri spevke lahko pošljete pokrovitelju Josip Benedeku, ki je bil 37 let nadučitelj v Planini. Sedaj je možak star 83 let ter živi v Ljubljani v pokoju. Nje gov naslov je: Josip Benedek, 6/I, Francišanska ulica, Ljubljana. Pošljete pa lahko tudi na moj naslov: M. Pogorelec, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ITALIJANSKI POLET

Brazilijo je bil le delno uspešen, ker izmed 14 letal sta se ponesrečili dve in pet letalcev je bilo ubitih. Polet je bil propagandističnega pomena.

DOMAČE OGNJIŠČE

(Za N. D. — V. J. V.)

Pred petindvajsetimi leti kupil sem si malo posestvo in leseno hišico na deželi oziroma v sredini gozdov, ki tedaj še niso bili posekani. Pa predno sem se tje preselil in predno sem se oženil, odšel sem tja včasih za par dni, da tako malo pregledam gospodarstvo, in da vsaj po par dni na leto uživam svobodo življenja na deželi, ki je vse drugačno, kakor takozvano "življenje" v mestih, kjer sem svojo dni živel s tem, da sem moral pisati dan za dnem storije za čajenge in "čajenšče."

Na desno, ko človek pride v svojo koč, oziroma na desno od verande, je mali parlor, deset čevljev širok in dvajset čevljev dolg. In na istočni strani te sobe nahajal se je takozvani prostor za "odprto kurjavo," kraj katerega sta stala dva naslanjača, dočim sem sredi sobe postavil veliko hrastovo mizo, ki sedaj po tolikih letih stoji v kuhinji. Iz te sobe prišlo se je skozi ozka vrata v gostinjsko sobo, kjer je v davnih letih stala moja postelja. In od tu — zopet skozi druga vrata — prišlo se je v kuhinjo, iz katere so vodile stopnice v gorenje tri sobe in v kopalnice, kjer sem imel spravljeno mojo "knjižnico."

Pa je ta hišica edina, katero lastujem na tem svetu — in vsled tega jo ljubim in negujem bolj, kakor vse druge hiše in palače na našem svetu. In ko sem bil še samec, pa ko sem prihajal v to preljubo hišico, sem vedno vsled izredne ljubavi kaj polomil v svojem domu; ko sem ob sobotnih nočeh tu prenočeval in nisem mogel v spalnici okna odpreti — sem enostavno razbil eno ali dve šipi. Potem sem se vsedel na stari gugalni stol ter sem se gugal in gugal, dokler nisem razbil steno za gugalnim stolom. Pa sem pri tem mislil, kako bi žena kričala na me, ako bi jo tedaj imel in sem bil vesel, da je nisem poznal...

In ob zimskih večerih kuril sem neprestano, tako da je bilo v hišici in tudi v njeni kleti tako toplo, kakor ob junijskih večerih. Pa moram priznati, da se okno niso dala prav trdno zapreti — in ker sem razbil nekoliko šip tekom prejšnjih obiskov, pri meni tedaj ni bilo baš pretoplo.

Predno je napočila noč, prišel sem iz gozda hloh orehovega ali hrastovega lesa, naker sem prigljal lojevo svečo ter se vsedel baš pred ogenj, kjer sem preživel večere v onem miru, ki je — saj tako sem prepričan — napoznan ljudem, ki morajo bivati in životari v mestih.

Moj sosed onstran plotu, v Millerjevi koči, je medtem imel obilo posla s svojo ženo in dvoje otrok svoje dece. Do desete zvečer moral jih je negovati predno so zaspali in medtem so tudi moji štiri dogoreli. Potem sem žerjavico pograbil na kup ter jo nekoliko časa opazoval, naker sem odšel i jaz k počitku ter sem brezskrbno in ob šumenju jesenskega listja na drevesih prav brezskrbno zaspal.

Toda nekoč sem prišel v svojo koč na deželi, kjer sem premišljal o svojih letnih dohodkih; pa sem sklenil da bo treba napraviti nov plot in iztebiti nekoliko gromovja za hišo. In ko je bilo to dovršeno, sem bil uverjen, da koncemkonca bo ipak mogoče živeti in umreti v tej koči — ako ne ostanem sam. Pa vsled jokane otrok v sosedovej koči, zrl sem tem pozornije v ugasujoči plamen in pri tem pričel misliti na ženitev.

Dejal sem še nekoliko vejevja na žerjavico ter sklenil slediti mislim — kamorkoli bi že vodile, dokler ne zgore i zadnje veje na domačem ognjišču.

Pa so bile te veje še sveže in niso hotele goreti — le dima je bilo vse polno. In dima je vedno dovolj, predno nastane ogenj; pa se je ta dim spremenil v naslednje premišljevanje:

"Oženiti se?" mislil sem; "da, treba se bo oženiti."

In čemu?

In čemu ne? — Čemu naj še čakam? Saj je to povsem naravno. Mar tvegam vsled ženitve svojo čast in svoje poštenje — in morda svojo neodvisnost?

In potem sem zopet mislil, zamore li človek, ki je bil vedno avoboden in neodvisen, zapreti se, rečimo, v koč, kakoršna je moja, za vse svoje bodoče življenje? Zapreti se med štiri stene, katere mora potem nazivati svoje domovje, stene katerim slede nedvomno kesanja, ki so podobna gostemu dimu, ki prihaja iz svežega vejevja?

In čemu naj človek, ki opazuje mizerijo svojega sosedav v njegovej koči, — kako ta sosed skrbi za svojo deco in ženo — posnema njega ter si nabavi iste nepotrebne skrbi. Naj se — li jaz podvržem vsem potežkočim zakonskega življenja — jaz, ki sem vedno sanjal o gradovih v ozračju, o svobodi in neodvisnosti? Kaj naj počnem z vsemi nekdajnimi sanjami, katere sem sanjal ko sem delal načrte o bodoči divoti svojega življenja tam na Havajskem otočju, na obrežju Waikiki in na otoku Oahu?

Toda vse to je minilo in vse se je spremenilo v realnost.

Pa čemu naj i v nadalje ne sanjam?

Je-li zakonska žena v resnici lepša, kakor dekle, katero človek vzame seboj na večerjo po gledišču? In — zamorejo — li lastni otroci glasneje kričati, kakor oni, ki bivajo v sosedovej koči? Pak zamore li tvoja lastna žena na drugi način ometati pajčevine, ki se tuhtam nabero na stropu in na stenah tvoje lastne koče? — Zamore se-li na domačem naslanjaču udobnejše sedeti, kakor na naslanjačih raznih hotelov?

In ako se koncem konca človek mora oženiti — kaj potem? Sedel sem bližje k ognju ter pričel zreti v strop in pojavila se mi je misel kje in kako dobiti ženo. Naj-li kupim konja ter jezdim po vsem countyju Bergen — ali pa naj obiščem pisarno za posredovanje ženitev, kjer je treba plačati pet odstotkov komisije na imovino bodoče neveste?

Pa sem pričel potovati peš vse do svojega potoka in do ceste onstran potoka; lovil sem zajce v gozdu o poludnevih in veverice ob večerih — lovil sem jih brez pasti in brez orožja ter brez policijske pomoči. In med štiristo milijoni neomoženih devic — tako sem mislil — našel bom saj eno, ki bo mene vjela.

In potem sem zopet premišljal o njenem sorodništvu. Vrag sam ve, koliko sester, bratov, sestričin in bratrancev ima ona — in vsi ti sorodniki bodo potem prihajali v mojo, sedaj tako mirno koč. In sam bog ve, kake nasvete jej bodo dajali! — In koliko samskih sestričin in tet bo potem prihajalo k meni na obisk — pa vse te sestrične in tete bodo izredno radovedne, sem-li dober ali slab zakonski mož.

In prišel bo tudi tast, ki mi bo dajal dobre nasvete ter tašča, ki bo trdila vedno in vedno, da ne znam gospodariti v svoji lastni koči.

Pa bodo prihajali k meni morda tudi kakí razodnali nečaki in nečakinje, ki bodo pojedli vse slaščice in ves štrudelj, ki bo ostal ob praznikih. In na vse zadnje prihajal bo k meni tudi kak star stric ali uje, ki bo že radi lepšega poljuboval mojo ženo. Toda to človek že nekako preboli — ako tak stric ali uje objublja ženi svoje premoženje po njegovi smrti. Pa se zopet pojavijo misli, da bo žena potem prevzetna — ako podužuje ujevo premoženje in po tem do konca svojih dni govorila o svoji dedščini in bogastvu. S tem bo pokvarila vsak zajuterk in brez izjeme vsako večerjo kajti vedno in vedno bo govorila, da sem se "bogato oženil..."

Toda ako se človek ne oženi z bogato, potem se mora poročiti z siromašno nevesto. Tako sem mislil, ko sem pograbil na kup zadnje oglje v peči. In domislil sem se tudi, da take sorte neveste

sta bo vedno potrebovala mnogo denarja — in tudi njeni sorodniki bodo siromaki, ki bodo potrebovali nekoliko denarja. In naši območi bodo morali imeti kljub temu lepe obleke, kar bo zopet veljalo mnogo denarja.

Veje v peči so pri tem dogorele in odšel sem k počitku. Bil sem vesel, da še nisem bil oženjen. — Toda oženil sem se kljub temu še preje kot moji prijatelji McAndy, Fitz Benedict in Van Soupan, kateri vsi so mi ob petindvajsetletnih svojih porok naznanili, da so bile moje misli, ko sem samoval v svoji koči, povsem pravilne.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

Nov luksuzni hotel v Dalmaciji. Po vesteh iz Dubrovnika se bo znamenita vila "Solidudo" na otoku Lapadu, v kratkem preuredila v hotel. Vilo je kupila nemška plemkinja Helene von Woedtke ter bo v njej 1. marca 1931 otvorila luksuzni hotel. Vila je bila nekdaj poletno bivališče potomcev slavnih Gunduličev, pozneje pa patricijske rodbine Ghetaldi. Pred leti je prešla v last grofa Attensa.

Obesil se je, ker je žena pijanka. Nedavno se je v okolici Subotice obesil 40letni kmet Petar Garaj. Njegova žena je znana alkoholistka, kar je Garaj zelo razburjalo. Ko je v nedeljo žena iz krčme zopet prišla pijana domov, je njen mož šel v hlev in se obesil.

V Novi vasi pri Rakeku je smrt ugrabila veleuglednega poslastnika, upokojenega poštarja g. Josipa Lavriča. Umrli je 18. decembra v lepi moški dobi 56 let.

TISKOVINE
od najmanjše do največje za **DRUŠTVA** in posameznike izdeluje lično moderna slovenska unijska tiskarna.

Ameriška Domovina
6117 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO

SKORO DVA MILIJONA DOLARJEV

imamo posojenega rojakom na prve vknjižbe

NAJBOLJŠA INVESTICIJA

Sprejemamo vloge po pošti ter plačujemo po

5%

The International Savings & Loan Co.

6235 St. Clair Avenue

819 E. 185th Street

CLEVELAND, OHIO

Slovensko-Amerikanski
KOLEDAR

ZA LETO 1931

je izšel

CENA 50c

Po zanimivem čitju presaga vse dosedanje

BLAZNIKOVE

P R A T I K E

za leto 1931

Cena 20 centov

Naročila pošljite na:

"GLAS NARODA"

216 W. 18th St., New York, N.Y.

GLAS NARODA

NAJSTAREJŠI NEODVISNI
SLOVENSKI DNEVNIK
V AMERIKI

je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donosa vsakdanje svetovne novosti, najboljše izvirne poročila iz stare domovine; mnogo šale in prevode romanov najboljših pisateljev.

Pošljite \$1.00

in pričeli ga bomo pošiljati.

Vsa pisma naslovite na:

GLAS NARODA

216 W. 18th St., New York, N.Y.

ANTON ZBAŠNIK

Slovenski Javni Notar

5400 Butler Street

Pittsburgh, Pa.

Izdeluje pooblastila, kupne pogodbe, pobotnice vsake vrste, sporoke in vse druge v notarski posel spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko, ali stari kraj. Pišite ali pridite osebno.

SLOVENSKA CVETLIČARNA V JOHNSTOWN, PA.

nudi rojakom po zmernih cenah VENCE in CVETLICE za najrazličnejše prilike

— Istotam si lahko izposodite slovenske knjige.

MRS. MARY TOMEČ

120 Market St., Johnstown, Pa.

(Tel. 6211-B)

Največja in najstarejša slovenska zlatarska trgovina v Ameriki. Zlatarske predmete vseh vrst, gramofone, plane in radio vseh cen in izdelkov dobite pri nas.

FRANK ČERNE

6023 St. Clair Ave. in 920 E. 79th St., Cleveland, O.

NEGLEDE KJE ŽIVITE, V KANADI ALI ZDRUŽENIH DRŽAVAH

je varno in pripravno, zato koristno za Vas, ako se poslužujete naše banke za obrestonosno nalaganje in pošiljanje denarja v staro domovino.

Pri nas naloženi zneski prinašajo obresti po 4 procenote, že s prvim dnem vsakega meseca. Naša nakazila se izplačujejo na zadnjih poštah naslovljenec točno v polnih zneskih, kakor so izkazani na izdanih potrdilih. Naslovljenec prejme torej denar doma, brez zamude časa, brez nadaljnjih potov in stroškov. Posebne vrednosti so tudi povratnice, ki so opremljene s podpisom naslovljenec in žigom zadnjih pošt, katere dostavljamo pošiljateljcem v dokaz pravilnega izplačila. Enake povratnice so zelo potrebne za posameznike in slučajno nasreče pri delu radi kompenzacije, kakor mnogokrat v raznih slučajih tudi na sodnji v stari domovini.

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt St.

New York, N. Y.